



I MIĘDZYNARODOWY
KONKURS KOMPOZYTORSKI
im. HENRYKA WIENIAWSKIEGO

Warszawa
16-19 kwietnia 1956

Potrzeba poszerzenia i wzbogacenia współczesnej literatury skrzypcowej, ujawniona m.in. na pierwszym powojennym Konkursie im. H. Wieniawskiego, stała u podstaw zorganizowania również międzynarodowego konkursu kompozytorskiego z imieniem tego samego patrona. Jego pierwsza edycja miała przynieść utwór na skrzypce z fortepianem o czasie trwania od 8 do 12 minut, jednoczęściowy, wirtuozowski, powstały po dniu ogłoszenia konkursu, tzn. 1 października 1955 r. Na miejsce rozstrzygnięcia turnieju wyznaczono Warszawę, bowiem — jak dowiadujemy się z regulaminu — III Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. Henryka Wieniawskiego, którego nagrodzona kompozycja miała stanowić punkt obowiązkowego programu, równie zaplanowano w... stolicy w grudniu 1957 r.

Na Konkurs, którego gospodarzami były Komitet Organizacyjny III Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego i Związek Kompozytorów Polskich, nadeszło 128 prac z 20 państw: Argentyny, Belgii, Bułgarii, Czechosłowacji, Francji, Holandii, Izraela, Jugosławii, Meksyku, NRD, Polski, Rumunii, Szwajcarii, Szwecji, Turcji, USA, Węgier, Wielkiej Brytanii, Włoch i ZSRR.

W I etapie (17 kwietnia) wyeliminowano utwory, nie odpowiadające formalnie warunkom Konkursu. Dwa następnego dni poświęcono ocenie merytorycznej. 19 kwietnia ogłoszono wyniki Konkursu. Nie przyznano I nagrody, ponieważ „żaden z nadesłanych utworów nie odpowiada(l) pod wszystkimi względami założeniom konkursu, nie łączy(l) bowiem cech wirtuozowskich z wartościami czysto muzycznymi”.



Przewodnictwo jury Konkursu objęła Grażyna Bacewicz (na zdjęciu), a w jego skład weszli: Jean Absil — Belgia (nie wziął udziału w pracach), Pal Kadosa — Węgry, Witold Lutosławski — Polska, Kazimierz Sikorski — Polska, Michael Tippett — Wielka Brytania i Tadeusz Wroński — Polska (sekretarz)

II nagrodę otrzymał Victor Legley z Belgii za utwór *Burlesque*, III nagrodę — Julien-Francois Zbinden z Szwajcarii za utwór *Rapsodia op. 25*, dwie IV nagrody otrzymali: Miloslav Kabelac z Czechosłowacji za utwór *Ballata* i Sandor Szokolay z Węgier za *Allegro de Concert*, wyróżnienie Antonio Gino Bibalo z Triestu — za kompozycję *Balkan Legend*.



Fotografie laureatów Konkursu, reprodukowane z programu koncertu nagrodzonych utworów, który odbył się 19 czerwca 1956 r. w sali Filharmonii Narodowej w Warszawie. Wykonawcami byli Igor Iwanow, Henryk Palulis i Edward Statkiewicz, laureaci II Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego w Poznaniu oraz pianiści Jerzy Lefeld i Sergiusz Nadgryzowski

Reprodukcja fragmentu kompozycji laureata III nagrody Julien-Francois Zbindena

RAPSODIE, op 25
pour violon et piano pseudonyme:
Jean Marie de Lavenues

LENTO RECITATIVO





II MIĘDZYNARODOWY
KONKURS KOMPOZYTORSKI
im. HENRYKA WIENIAWSKIEGO

Poznań
20-30 marca 1962

Druga edycja Konkursu Kompozytorskiego stała się ostatecznie integralną częścią p o z n a ń s k i c h turniejów muzycznych, którym patronuje Henryk Wieniawski. Jej przedmiotem był jednocześnie, wirtuozowski utwór na skrzypce z fortepianem o czasie trwania od 7 do 15 minut, powstały po dniu ogłoszenia Konkursu. Nadeszły 52 prace kompozytorów z 12 państw: Argentyny, Brazylii, Czechosłowacji, Francji, Hiszpanii, Jugosławii, Polski, Rumunii, Turcji, USA, Węgier i Wielkiej Brytanii.



Tadeusz Szeligowski, kompozytor, profesor Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Poznaniu i prezes Towarzystwa Muzycznego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu, przewodniczył 3-osobowemu międzynarodowemu sądowi konkursowemu



Mirosław Kabelac z Czechosłowacji, laureat I Konkursu Kompozytorskiego im. H. Wieniawskiego i Serge Nigg z Francji — podczas oceny prac konkursowych w salach Muzeum Instrumentów Muzycznych



Jurorzy konfrontują zapis nutowy z nagraniem



Jury nie przyznało I nagrody. Najwyżej oceniono kompozycję, oznaczoną godłem „Demi” i zatytułowaną *Improvvisazione*. Jej twórcą okazał się Michał Spisak, polski kompozytor zamieszkały we Francji, którego nagrodzono honorowym wyróżnieniem



Reprodukcja dyplomu
Michała Spisaka



Konkurs otworzył koncert kameralny w Pałacu Działyńskich. Na klawesynie grała Zofia Bręczówna

The image shows a musical score for piano and violin. The top system consists of a single treble clef staff with a melodic line and a grand staff (treble and bass clefs) with a piano accompaniment. The bottom system is a grand staff with a violin part on the upper staff and a piano accompaniment on the lower staff. The time signature is 5/4. Performance instructions include *accel. cresc. sempre*, $\text{♩} = 72$, *ffz Laissez vibrer*, and *f Legato*. The score includes triplets and a section marked with an 8-measure rest.

Fragmentu zapisu nutowego nagrodzonej kompozycji



III MIĘDZYNARODOWY
KONKURS KOMPOZYTORSKI
im. HENRYKA WIENIAWSKIEGO

Poznań
21-31 marca 1966



Okładka regulaminu III edycji Konkursu

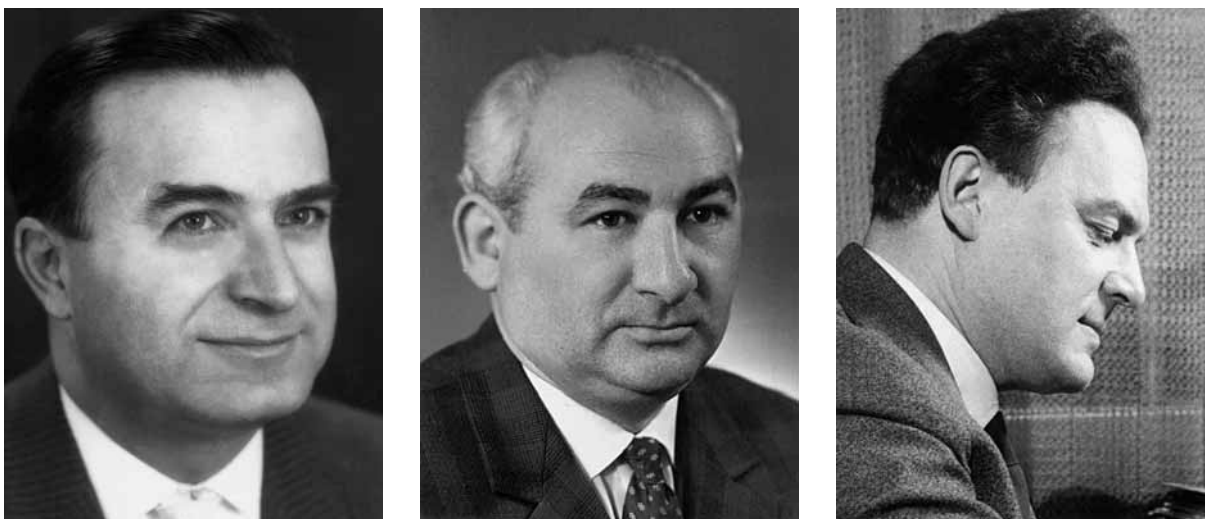
Przedmiotem III edycji Konkursu był jednoczęściowy utwór na skrzypce z towarzyszeniem zespołu kameralnego (4-8 osób), lub orkiestry kameralnej, trwający od 8 do 12 minut. W zespole akompaniującym powinny być znaleźić się: flet, obój, klarnet, fagot, róg, trąbka, puzon, fortepian, wiolonczela, kontrabas i perkusja. Na siedzibę Konkursu wybrano Państwową Wyższą Szkołę Muzyczną w Poznaniu.

Na Konkurs nadesłano 44 prace z 23 państw: Austrii (1), Belgii (1), Bułgarii (1), Czechosłowacji (6), Finlandii (1), Francji (1), Grecji (1), Holandii (1), Izraela (2), Japonii (1), Kanady (2), NRD (5), NRF (1), Polski (8), Rumunii (2), Syrii (1), Szwajcarii (1), Turcji (1), USA (3), Węgier (1), Wielkiej Brytanii (1), Włoch (1) i ZSRR (1).



Polski kompozytor Piotr Perkowski (na zdjęciu) przewodniczył międzynarodowemu sądowi konkursowemu. Jego skład tworzyli: Aleksander Arutiunian — ZSRR, Ferenc Farkas — Węgry, Serge Nigg — Francja i Stefan Poradowski — Polska.

W I etapie Konkursu (21-25 marca) jurorzy zakwalifikowali do ostatecznej eliminacji 8 kompozycji, których ocena zajęła im kolejne trzy dni (26-29 marca)



30 marca 1966 r. ogłoszono wyniki Konkursu: I nagrodę przyznano pracy oznaczonej godłem „Un saut dans la vide” — 12-minutowemu utworowi na skrzypce i cztery instrumenty (flet, róg angielski, kontrabas i fortepian). Po notarialnym otwarciu koperty z danymi personalnymi twórcy, okazało się, że jest nim Ilhan Usmanbas z Turcji.

II nagrodę otrzymał utwór, oznaczony godłem „Struna”, przeznaczony na skrzypce z towarzyszeniem orkiestry kameralnej, autorstwa Igora Kowacza z ZSRR.

Utworowi na skrzypce z towarzyszeniem orkiestry kameralnej lub dwóch fortepianów — za wysokie walory artystyczne — jury przyznało wyróżnienie honorowe. Otrzymał je Jan Kapr z Czechosłowacji

Juror węgierski Ferenc Farkas podpisuje dyplomy laureatów. Ponadto na zdjęciu od lewej: Stefan Poradowski, Serge Nigg, Władysław Hubicki (dyrektor biura Towarzystwa i sekretariatu Konkursu), Piotr Perkowski (przewodniczący jury) oraz Władysława Klawiter (przewodnicząca sekretariatu Konkursu)





Konkurs miał bogatą oprawę artystyczną. W dniu otwarcia odbył się w auli uniwersyteckiej koncert, podczas którego 250 śpiewaków kilku połączonych chórów poznańskich, soliści i orkiestra filharmoniczna pod dykcją Witolda Krzemińskiego, wykonali *Pasję wg św. Mateusza* J.S.Bacha. Omal każdego wieczoru jurorzy i obserwatorzy Konkursu uczestniczyli w przedstawieniach operowych, bądź koncertach symfonicznych i kameralnych — zawodowych artystów lub uczniów i studentów szkół muzycznych. Szczególnie uroczysty charakter miał koncert w Ratuszu obu poznańskich chórów chłopięcych: Jerzego Kurczewskiego i Stefana Stuligrosza. Na zdjęciu: Chór Chłopięcy i Męski Filharmonii „Poznańskie Słowiki” pod dykcją S. Stuligrosza, który wykonał kilka arcydzieł dawnej muzyki polskiej



IV MIĘDZYNARODOWY
KONKURS KOMPOZYTORSKI
im. HENRYKA WIENIAWSKIEGO

Poznań
czerwiec-listopad 1976

Po 10-letniej przerwie odbył się IV Konkurs Kompozytorski im. H. Wieniawskiego w nieco zmienionej formule. Przedmiotem rywalizacji był „utwór jednoczęściowy lub o dowolnej formie cyklicznej, w dowolnym stylu i technice, na skrzypce solo lub z fortepianem, o czasie trwania nie przekraczającym 12 minut”. Konkurs przeprowadzono w dwóch etapach, rozdzielonych w czasie. Najpierw (1 czerwca – 31 lipca) jurorzy zapoznali się z nadesłanymi 128 pracami z 21 krajów: z Argentyny (3), Austrii (6), Belgii (5), Brazylii (4), Bułgarii (3), Czechosłowacji (10), Finlandii (1), Francji (4), Hiszpanii (2), Jugosławii (3), Maroka (1), NRD (8), Polski (24), RFN (9), Rumunii (5), Szwajcarii (2), Szwecji (4), USA (13), Wielkiej Brytanii (9), Włoch (9) i z ZSRR (3). Kompozycje, zakwalifikowane do II etapu, wykonano na publicznych przesłuchaniach (11-14 listopada) wobec pełnego składu jury.



Skład międzynarodowego jury tworzyli:
 Włodzimierz Kotoński — Polska (przewodniczący),
 Gilbert Amy — Francja, Florian Dąbrowski — Polska
 (sekretarz), Rudolf Maros — Węgry,
 Wolfgang Marschner — RFN (wiceprzewodniczący),
 Krzysztof Meyer — Polska

Zakwalifikowane do II etapu kompozycje, wykonali podczas publicznych przesłuchań, skrzypkowie.

Magdalena Suchecka



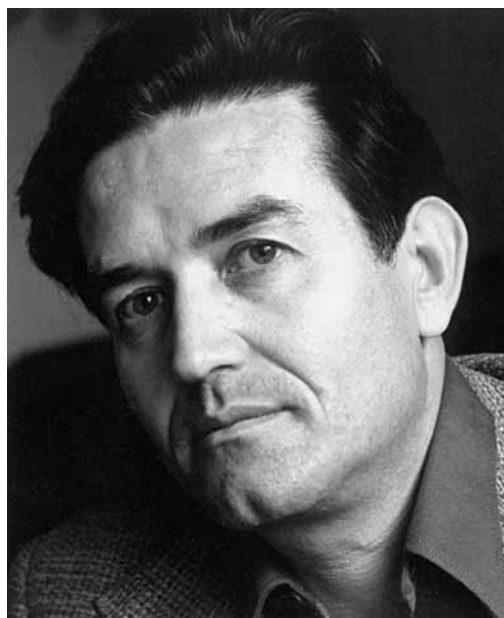
Jadwiga Kaliszewska



Michał Grabarczyk
i pianista Andrzej Tatarski



Ivo Petric z Jugosławii — laureat I nagrody za Sonatę na skrzypce solo



SONATA na skrzypce solo
for violin solo

ca 11'

Utwór uzyskał I Nagrodę na IV Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. H. Wieniawskiego, Poznań 1976
The composition received the first prize at the Wieniawski 4th International Composers' Competition, Poznań 1976

to Igor Ozim

IVO PETRIĆ

moderato meditando
mp poco espress.

quasi allegretto
pp leggero mormorando

rall. al moderato *rall.*
espress.

mp *pp mor*

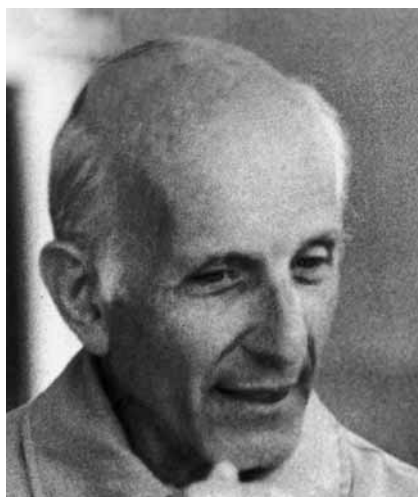
poco grato *allegretto*

Okładka wydanego wkrótce w PWM nagrodzonego utworu oraz reprodukcja jego fragmentu

ivo petric

SONATA
na skrzypce solo
for violin solo

PWM
EDIZJA



Równorzędne dwie
III nagrody (II nie przyznano)
otrzymali dwaj Argentyńcy:
Guillermo Graetzer
za kompozycję *Sostine*
na skrzypce i fortepian
i Louis Gonzales —
za utwór *Stichomythias*
na skrzypce i fortepian



V MIĘDZYNARODOWY
KONKURS KOMPOZYTORSKI
im. HENRYKA WIENIAWSKIEGO

Poznań
marzec-październik 1980

Podobnie, jak poprzednia edycja, V Konkurs Kompozytorski odbył się w dwóch, rozdzielonych czasowo etapach: 25-30 marca (eliminacje) i 29 września – 1 października 1980 (finał). Jego przedmiotem był utwór o dowolnej formie, lecz w dwóch — oddzielnie ocenianych — grupach: a) na skrzypce z towarzyszeniem orkiestry symfonicznej, b) na skrzypce solo lub z fortepianem — o czasie trwania nie przekraczającym 12 minut.

Rekordowa liczba 172 kompozycji (37 symfonicznych, 73 na skrzypce solo i 62 na skrzypce i fortepian) nadeszła na Konkurs z 25 krajów wszystkich kontynentów: z Argentyny (5), Australii (1), Austrii (13), Belgii (6), Brazylii (8), Bułgarii (1), Czechosłowacji (5), Francji (5), Grecji (8), Holandii (8), Japonii (1), Jugosławii (2), Kolumbii (1), Kuby (2), Maroka (1), NRD (14), Polski (15), RFN (11), Rumunii (1), Szwajcarii (7), Turcji (1), USA (30), Węgier (4), Wielkiej Brytanii (11) i z Włoch (11).



Inauguracyjne posiedzenie jury.

W pierwszej fazie Konkursu, kierownictwo jury sprawował Krzysztof Penderecki, który jednakże nie wziął udziału w bezpośrednich ocenach prac.

Skład sądu konkursowego tworzyli: Karen Chaczaturian — ZSRR, Pierre Colombo — Szwajcaria, Florian Dąbrowski — Polska (sekretarz), Wolfgang Marschner — RFN (wiceprzewodniczący), Krzysztof Meyer — Polska i Ivo Petric — Jugosławia



Konkursowe kompozycje
przełóżają:
Pierre Colombo
Ivo Petric
Karen Chaczaturian

Publiczne przesłuchania finałowe.
Jadwiga Kaliszewska wykonuje kompozycję
Violin Concerto nr 3.
Magdalena Suhecka gra Sonatę per violino solo



Igor Chaczabian
z towarzyszeniem
orkiestry
filharmoników
poznańskich
pod dykcją
Renarda
Czajkowskiego,
wykonał utwór
Piotra Warzechy



Dyrektor Konkursu Edmund Grabkowski
ogłasza werdykt jury.
I nagrodę w grupie utworów symfonicznych
otrzymał Gregory W.P. Kostec z USA
za utwór Violin Concerto nr 3





Laureatem II nagrody został Piotr Warzecha — Polska (na zdjęciu), a wyróżnienia otrzymali: Christian Misievici — Rumunia i John Borstlap — Holandia

W grupie utworów kameralnych I nagrody nie przyznano. II nagrodę otrzymał Andras Borgulya — Węgry; na zdjęciu (z prawej) przyjmuje gratulacje od jurora Krzysztofa Meyera

Prize-winner of the Wieniawski Composers' Competition in 1980.
First performance, Poznan, by Magdalena Suchecka, 1st October 1980.

Sonata
per violino solo

BORGULYA András
1980

I. Grave, parlando $\text{♩} \approx 86$

Fragment nagrodzonej Sonaty, wkrótce wydanej w Editio Musica Budapest. Wyróżnienia otrzymali: Leila Visconti — Włochy, Salvator Ranieri — Argentyna i Takehito Simazu — Japonia



Finał Konkursu zbiegł się z obchodami 100 rocznicy śmierci Henryka Wieniawskiego. W auli uniwersyteckiej odbył się uroczysty koncert orkiestry Filharmonii Poznańskiej pod dykcją Pierre'a Colombo — członka jury i prezydenta Światowej Federacji Międzynarodowych Konkursów Muzycznych w Genewie. Solistką była Barbara Górzyńska, laureatka VI Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego



VI MIĘDZYNARODOWY
KONKURS KOMPOZYTORSKI
im. HENRYKA WIENIAWSKIEGO

Poznań
styczeń-kwiecień 1985



Międzynarodowemu jury przewodniczył Stanisław Wislocki, polski dyrygent i kompozytor (drugi z lewej), a skład sądu tworzyli: Florian Dąbrowski — Polska (sekretarz), Karl Etii — Austria, Vaclav Kucera — Czechosłowacja, Wolfgang Marschner — RFN, Krzysztof Meyer — Polska i Ivo Petric — Jugosławia (wiceprzewodniczący).

Fotografia ilustruje pierwsze posiedzenie jury w siedzibie Towarzystwa Muzycznego im. H. Wieniawskiego; przemawia Andrzej Wituski — prezydent Poznania i przewodniczący Komitetu Wykonawczego Obchodów 150 rocznicy urodzin Henryka Wieniawskiego

Regulamin szóstej edycji Konkursu Kompozytorskiego w zasadzie nie różnił się od poprzedniego. Konkurs odbywał się w dwóch etapach: pierwszy (9-12 stycznia) i polegał na indywidualnej ocenie manuskryptów prac, natomiast w drugim (26-28 kwietnia), zakwalifikowane do finału kompozycje, wykonano publicznie z udziałem pełnego składu jury. Przedmiotem Konkursu był utwór o dowolnej formie: na skrzypce z towarzyszeniem orkiestry symfonicznej, bądź na skrzypce solo lub z fortepianem — o czasie trwania nie przekraczającym 12 minut.

110 prac (24 symfoniczne, 47 na skrzypce solo i 39 na skrzypce z fortepianem) wpłynęło z 26 krajów: z Argentyny (6), Austrii (2), Belgii (1), Brazylii (1), Cypru (1), Czechosłowacji (3), Francji (1), Hiszpanii (1), Holandii (1), Japonii (1), Jugosławii (1), Maroka (1), NRD (4), Norwegii (1), Polski (15), RFN (14), Rumunii (5), Szwajcarii (1), Szwecji (1), Turcji (5), USA (4), Węgier (6), Wielkiej Brytanii (4) Wietnamu (10), Włoch (18) i ZSRR (2).

Jadwiga Kaliszewska z orkiestrą filharmoniczną pod dyktando Renarda Czajkowskiego i Asa Konishi-Jankowska — na skrzypcach solo, wykonują konkursowe kompozycje w auli uniwersyteckiej





Uroczystość ogłoszenia wyników i zakończenia Konkursu; przemawia Stanisław Wisłocki



I nagrodę w grupie utworów symfonicznych otrzymał Pal Rózsa z Węgier za Koncert skrzypcowy, którego solową partię wykonuje Barbara Górzyńska

Hafliði Hallgrímsson — Wielka Brytania,
II nagroda w grupie utworów symfonicznych.
Baldur Boehme — NRD,
III nagroda w grupie utworów symfonicznych.

Wyróżnienia otrzymali: Fernando Gonzales Casellas
z Argentyny i Yutaka Fujiwara z Japonii





W grupie utworów kameralnych nie przyznano I nagrody. Laureatami dwóch II nagród zostali: Mieczysław Makowski — Polska i Andrei Tanasescu — Rumunia.

Wyróżnienia otrzymali: Corrado Vitale i Biancamaria Furgeri z Włoch, a dyplom uczestnictwa w finale — Salvador Ranieri z Argentyny



Aula Uniwersytecka była miejscem publicznych prezentacji utworów, zakwalifikowanych do finału VI Konkursu Kompozytorskiego



VII MIĘDZYNARODOWY
KONKURS KOMPOZYTORSKI
im. HENRYKA WIENIAWSKIEGO

Poznań
kwiecień-wrzesień 1990



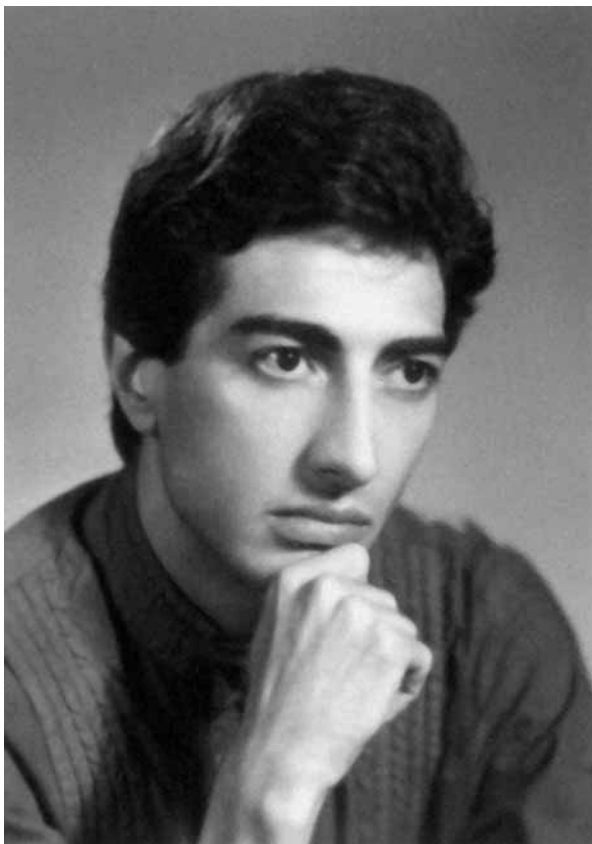
Po raz siódmy Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego i Związek Kompozytorów Polskich podjęło inicjatywę poszukiwania nowych utworów, wzbogacających repertuar skrzypków. Konkurs odbył się w Poznaniu w dwóch terminach: 4-8 kwietnia (eliminacje) oraz 10-12 września 1990 r. (finał). Jego przedmiotem były kompozycje przeznaczone: a) na skrzypce i zespół orkiestrowy o dowolnym składzie oraz b) na skrzypce solo lub na skrzypce z instrumentem towarzyszącym, bądź na skrzypce i dowolne instrumenty elektroakustyczne. Czas trwania utworu ograniczono do 12 minut.

Z 25 krajów wszystkich kontynentów nadesłano 151 kompozycji: 35 odpowiadających regulaminowej kategorii „a” i 116 — kategorii „b”.

Jury przewodniczył Stanisław Wiśłocki, a skład zespołu oceniającego tworzyli: Roman Berger (Czechosłowacja), Florian Dąbrowski (Polska), Franz Hummel (Niemcy), Akira Matsudaira (Japonia), Krzysztof Meyer (Polska) i Ivo Petric (Jugosławia).

Do drugiego etapu zakwalifikowano 5 kompozycji na skrzypce i orkiestrę, 2 na skrzypce z towarzyszeniem fortepianu i 9 na skrzypce solo.

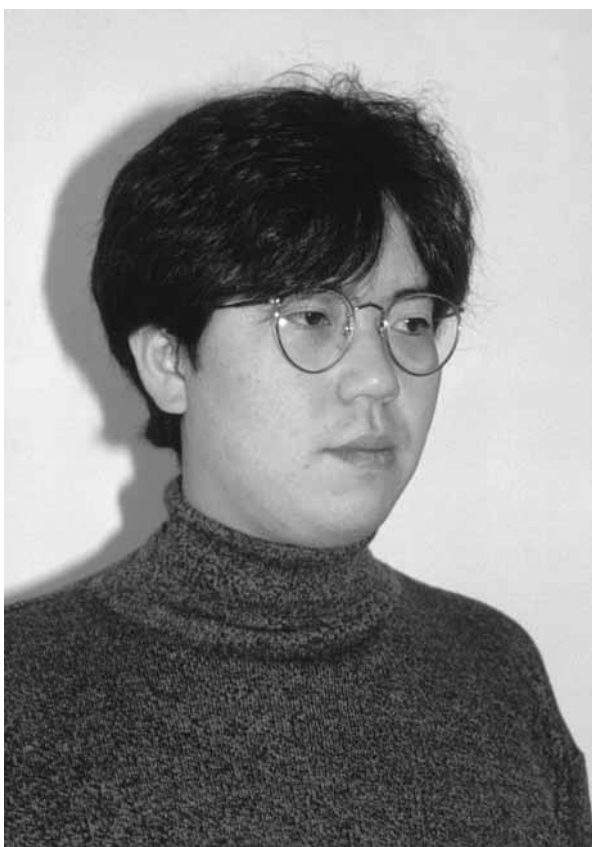
Utwory te przekazano do opracowania technicznego, a następnie otrzymali je wykonawcy: orkiestra Filharmonii Poznańskiej pod dykcją Wojciecha Michniewskiego i Orkiestra Kameralna Polskiego Radia i Telewizji „Amadeus” pod dykcją Agnieszki Duczmal oraz skrzypkowie: Jadwiga Kaliszewska, Ewelina Pachucka-Mazurek, Grażyna Sojka, Marcin Baranowski, Mariusz Derewecki z pianistką Anną Organiszczak oraz Henryk Tritt i Jarosław Żołnierczyk. Konkursowe kompozycje zaprezentowano publicznie, po czym jury przyznało nagrody.



Suren Zakarian z Armenii otrzymał I nagrodę w grupie „a” za Koncert na skrzypce i orkiestrę. II nagrody nie przyznano, III nagrodę otrzymał Eyal Zeidman z Izraela za Requiem na skrzypce i orkiestrę

Wykonawczynią pierwszej kompozycji była Jadwiga Kaliszewska, drugiej — Mariusz Derewecki; obojgu solistom towarzyszyła orkiestra Filharmonii pod dykcją W. Michniewskiego

Dyplomy uczestnictwa w finale tej grupy utworów otrzymali: Brancamaria Furgeri z Włoch (na zdjęciu), Dieter Acker z Niemiec i — za drugą kompozycję — Eyal Zeidman z Izraela



Kensaku Shimizu z Japonii został laureatem I nagrody w grupie „b” — za utwór *Wave II* na skrzypce i fortepian, którego wykonawcami byli skrzypek M. Derewecki i pianistka A. Organiszczak. (29-letni kompozytor postanowił obdarzyć swą nagrodą uczestnika X Konkursu Skrzypcowego w 1991 r., który najlepiej zagra obowiązkowy utwór W.A. Mozarta; okazała się nią jego rodaczka Chie Abiko)

Również w tej grupie nie przyznano II nagrody. III nagrodę otrzymał Jacob Gilboa z Izraela za kompozycję *Kathros* na skrzypce solo; jej wykonawcą był Henryk Tritt.

Dyplomy uczestnictwa w finale otrzymali: Giorgio Netti (Włochy), David Little (Holandia), Maria Luigia Giannuzzi i Mauro Porro (Włochy), Jean-Rene Combes (Francja), Bernardo Mariani, Enzo Galdi, Giampaolo Coral (Włochy) i Hirotohi Kihara (Japonia)

Zakończył się VII Konkurs
Kompozytorski im. Wieniawskiego

Z Bostonu i Jerozolimy

zjawili się niespodziewanie
dwaj laureaci

ZUPELNI nieoczekiwanie bohaterami uroczystości ogłoszenia wyników VII Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego im. Henryka Wieniawskiego, stali się dwaj jego laureaci: 29-letni Japończyk Kensaku Shimizu, zwycięzca w kategorii utworów kameralnych i 31-letni Izraelczyk Eyal Zeidman, zdobywca III nagrody w grupie utworów na skrzypce z towarzyszeniem orkiestry.

Konkurs kompozytorski, jak wiemy, jest do końca anonimowy. Jury zna tylko godła prac i kraje, z których je wysłano. Organizatorom znane są dodatkowo nazwiska pełnomocników,

upoważnionych przez kandydatów. Z nimi również można porozumiewać się jedynie



Eyal Zeidman (pierwszy z lewej) otrzymuje nagrodę — 5 mln zł z rąk przewodniczącego jury, prof. Stanisława Wisłockiego. Obok stoi prezes Towarzystwa Muzycznego im. H. Wieniawskiego w Poznaniu (współorganizatora Konkursu) — dyr. Mieczysław Dondajewski.

poprzez godła prac. Tym sposobem dotarły do obu młodych kompozytorów wiadomości, że ich prace zakwalifikowano do finału. Obaj postanowili na ten moment przyjechać do Poznania.

Kensaku Shimizu od 11 lat mieszka w Bostonie w USA. Odbywa studia doktoranckie na Uniwersytecie Harvarda. Zajmował się już filozofią, dyrygenturą i wie-



Japoński kompozytor Kensaku Shimizu w towarzystwie wręczających nagrodę: Stanisława Wisłockiego — przewodniczącego jury (pierwszy z prawej), Mieczysława Dondajewskiego — prezesa Towarzystwa Muzycznego im. H. Wieniawskiego i Edmunda Grabkowskiego — dyrektora Towarzystwa (pierwszy z lewej)

Fragment relacji
„Expressu Poznańskiego”
z zakończenia konkursu

Fot. T. Koesch

Siódma edycja zamknęła blisko 35-letnią historię Międzynarodowych Konkursów Kompozytorskich im. Henryka Wieniawskiego. Mimo sporego zainteresowania w świecie tymi turniejami, żaden z nich nie wyłonił dzieła, które spełniłoby oczekiwania inicjatorów przedsięwzięcia, mianowicie trwałego wzbogacenia współczesnego repertuaru literatury skrzypcowej. Nie udało się też powiązanie wyników konkursów kompozytorskich ze skrzypcowymi. Nie można jednakże wykluczyć, iż kiedyś dzieje tego Konkursu potoczą się dalej...



MAGDALENA DZIADEK

125 lat z muzyką i dla muzyki

STUDWUDZIESTOPIĘCIOLETNIE DZIEJE Towarzystwa Muzycznego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu, utrzymującego ciągłość bytu od 1885 r., kiedy powstał bezpośredni przodek dzisiejszej instytucji — Koło Śpiewackie Polskie, modelowo ukazują przemiany struktury i funkcji polskich towarzystw muzycznych tworzonych od połowy XIX w. W pierwotnej postaci Koło Śpiewackie, które założył i prowadził do wybuchu pierwszej wojny światowej wybitny poznański działacz muzyczny, dyrektor Chóru Katedralnego Bolesław Dembiński, spełniało rolę typowego mieszczańskiego zespołu amatorskiego, którego istotę określa nazwa „towarzystwo” (Gesellschaft), a więc rolę ośrodka spotkań grupy osób zainteresowanych muzyką. Skupiło się na pielęgnowaniu muzyki chóralnej, co należy do specyfiki XIX-wiecznej polskiej kultury muzycznej, w ramach której gra na instrumentach nie była zbyt rozpowszechniona z powodu braku szkół, a i z braku tradycji — w obu zakresach daleko wyprzedzały nas wówczas kraje ościenne: Niemcy i Czechy — owa „praojczyzna muzyki”, jak ją nazwał Paul Bekker. Jak wszystkie XIX-wieczne polskie towarzystwa chóralne poznańskie Koło specjalizowało się w działaniach o wydźwięku patriotycznym. Umacnianiu tych działań sprzyjała narodzona właśnie w Poznaniu idea konsolidacji towarzystw chóralnych. W 1892 r. powstał tu Związek Kół Śpiewackich Polskich na Wielkie Księstwo Poznańskie. W 1906 r. utworzono bliźniaczy związek skupiający przedstawicieli ośrodków polonijnych w Niemczech, a w 1910 r. powstał Związek Śląskich Kół Śpiewaczych w Bytomiu na Górnym Śląsku, wówczas niemieckim. W tym momencie życie śpiewacze w całej dzielnicy pruskiej osiągnęło intensywność i poziom odpowiadające innym ośrodkom podzielonej Polski, przede wszystkim Galicji, z którą Poznań kontaktował się m.in. w czasie powszechnego zjazdu chórów, zorganizowanego we Lwowie w 1913 r. Odpowiedzią Poznania na zjazd lwowski było skrzyknięcie polskich kół śpiewaczych z zaboru pruskiego i Niemiec na zlot w 1914 r.

Towarzystwa śpiewacze były jednymi z pierwszych instytucji muzycznych, które odrodziły się w II Rzeczypospolitej. Niemniej, wspólna organizacja — Zjednoczenie Polskich Związków Śpiewaczych i Muzycznych, powstała dopiero w 1925 r. w Warszawie. Do tego

MAGDALENA DZIADEK

125 Years With Music And For Music

THE ONE HUNDRED AND FIFTY YEAR LONG HISTORY of the Henryk Wieniawski Musical Society in Poznań dating back to 1885 when its forerunner, the Koło Śpiewackie Polskie [Polish Singing Circle], was started, is a model of changes in the structure and functions of Polish musical societies established since the mid 19th c. Initially, the Singing Circle, which was first set up by Bolesław Dembiński, an eminent musical activist from Poznań, the director of the Cathedral Choir and the director of the Circle until the outbreak of the First World War, was a typical group of middle class amateurs. It was a “society” (Gesellschaft), i.e. a club of people interested in music. The group sang choir music, which was typical for 19th c. Polish musical culture where playing instruments was not very popular because of the lack of schools and lack of tradition. Both instrumental and choir music were far more popular in the neighbouring countries of Germany and the Czech Republic, the “homeland of music” as the two countries were called by Paul Bekker. As all Polish 19th c. choir societies, the Poznań circle mainly sang patriotic music. The idea to consolidate choir societies, which began right at that time in Poznań, favoured this trend. The year 1892 saw the birth of the Związek Kół Śpiewackich Polskich [the Union of Polish Singing Circles] in the Great Poznań Duchy. A twin union grouping representatives of Polish communities in Germany was established in 1906. Four years later, in 1910, the Związek Śląskich Kół Śpiewaczych [the Union of Silesian Singing Circles] was established in Bytom (Upper Silesia), which was at the time the territory of Germany. This was the period when the singing life in the entire Prussian district was very intense; its level matched that achieved by other centres in the partitioned Poland, mainly in Galicia, with which Poznań was in contact during the choir convention organized in Lviv in 1913. In the following year a similar convention of Polish singing circles from the territory annexed by Prussia and from Germany was organized in Poznań.

Singing societies were among the first musical institutions which were reborn in the Second Polish Republic. But it was as late as 1925 that the Federation of Polish Singing and Musical Unions was established in Warsaw. Until that time the Polish Singing Soci-



czasu poznańskie Koło Śpiewactwa Polskiego zdążyło przejść ogromną metamorfozę, którą dokumentuje nowa nazwa — Towarzystwo Muzyczne. Przybrało ją w okresie, kiedy organizacją zaczął zarządzać (od 1921 r.) Stanisław Wiechowicz (1896–1963), kompozytor specjalizujący się w tworzeniu pieśni chóralnych, profesor teorii muzyki i kompozycji w utworzonym po wojnie Państwowym Konserwatorium Poznańskim (od 1921 r.), dyrygent związany z działającym od 1922 r. Wielkopolskim Związkiem Kół Śpiewaczych. W okresie prezesury Wiechowicza (do 1934 r.) praca Towarzystwa Muzycznego koncentrowała się, jak dawniej, wokół działalności chóru. Teraz był to jednak chór w pełni profesjonalny. Wiechowicz wykorzystał go do prezentacji utworów całej plejady polskich kompozytorów specjalizujących się w muzyce chóralnej i współtworzących, wraz z nim samym, nurt polskiej muzyki narodowej wywodzącej się z ducha, a czasem i materii muzyki ludowej (m.in. Karola Szymanowskiego, Bolesława Wallek-Walewskiego, Feliksa Nowowiejskiego, Henryka Opieńskiego, Stefana Bolesława Poradowskiego, Władysława Raczkowskiego).

Z czasem specjalnością chóru Towarzystwa Muzycznego stało się wykonawstwo oratoryjne (dokumentuje to m.in. przyjęta w latach 30. nowa nazwa — Towarzystwo Oratoryjne). Ten kierunek działalności Towarzystwa wiązał się z rozkwitem muzyki symfonicznej i wokально-instrumentalnej, jaki dokonał się w stolicy Wielkopolski po zamknięciu — w następstwie kryzysu ekonomicznego — szeregu scen operowych w Polsce, w tym poznańskiego Teatru Wielkiego, w miejsce którego utworzono utrzymywaną z subwencji miejskiej orkiestrę symfoniczną, zatrudniającą członków orkiestry operowej. Orkiestra ta, prowadzona przez Zygmunta Latoszewskiego i Feliksa Nowowiejskiego, po raz pierwszy w Poznaniu wykonała liczne dzieła żelaznego repertuaru XIX w. Z czasem zaczęto wprowadzać do programów większą liczbę dzieł XX-wiecznych: niemieckich (Latoszewski) i francuskich (Nowowiejski), a także pozycji właśnie odkrywanej wtedy muzyki dawnej. Wśród dzieł oratoryjnych, które prezentowano z udziałem chóru Towarzystwa Oratoryjnego, były: *IX Symfonia* Beethovena, *Requiem* Mozarta, *Mesjasz* Haendla, fragmenty *Pasji Mateuszowej* Bacha i Wagnerowskiego *Parsifala*, a z muzyki najnowszej — *Król Dawid* Arthura Honeggera, *Psalmus hungaricus* Zoltana Kodaly' a, *Chante de joie* Paula Hindemitha, *Psalm CXVII* popularnego francuskiego kompozytora i krytyka Florenta Schmitta, *Oratorium* ulubienicy Szymanowskiego Ilzy Sternickiej-Niekraszowej. Specjalnością Towarzystwa była także organizacja wieczorów w rocznice urodzin Stanisława Moniuszki; wykonywano na nich, niekiedy ze współudziałem innych chórów (np. chóru i orkiestry konserwatorium), utwory kantatowe mistrza: *Widma* i *Sonety krymskie*.

Poza koncertowaniem prowadzone przez Wiechowicza Towarzystwo Muzyczne zajmowało się działalnością wydawniczą: w 1929 r. wyszły nakładem instytucji *Pieśni kurpiowskie* Szymanowskiego. Chór Towarzystwa Muzycznego był także pierwszym w Poznaniu wykonawcą dzieła, za co otrzymał prestiżową nagrodę — Złoty Łańcuch Poznania. Towarzystwo organizowało konkursy kompozytorskie (np. w 1929 r. — konkurs na utwory przeznaczone do wykonania na Festiwalu Muzyki Polskiej, który uświetnił słynną Pewukę — Powszechną Wystawę Krajową; w jury konkursu zasiadał Karol Szymanowski). Ponadto, wzorem bliźniaczych instytucji, np. Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego, prowadziło rozmaite kursy doszkalające, zarówno dla członków Towarzystwa, jak i osób z zewnątrz, organizowało prelekcje i wykłady publiczne.

ety in Poznań changed considerably and the change is best represented by its new name, i.e. Musical Society. The name was assumed when Stanisław Wiechowicz (1896-1963) became its president in 1921. He was a composer of choral songs, a professor of the theory of music and composition (from 1921) in the State Poznań Conservatory which was established soon after WW I, and a conductor at the Wielkopolska Union of Singing Circles active from 1922. While Stanisław Wiechowicz was president of the Musical Society, it again focused on choral music. But it was then a truly professional choir, which sang the songs of a wide array of Polish composers who specialized in choral music and who, together with Wiechowicz, were the authors of Polish national music that had its origins in the spirit of folk music (e.g. Karol Szymanowski, Bolesław Wallek-Walewski, Feliks Nowowiejski, Henryk Opieński, Stefan Bolesław Poradowski, and Władysław Raczkowski).

With time the Musical Society started to specialize in oratory music (in the 1930s it adopted its new name of the Oratory Society). This new direction of the Society's activity was connected with the development of symphonic and vocal-instrumental music observed in the capital of Wielkopolska when many opera houses in Poland, including the Grand Theatre in Poznań, were closed as a result of the economic crisis. The musicians of the Grand Theatre orchestra became core members of the symphony orchestra supported by the city. This orchestra, conducted by Zygmunt Latoszewski and Feliks Nowowiejski, performed the music of great Polish composers of the 19th century, first in Poznań. Later, it also played 19th century music of German (Latoszewski) and French (Nowowiejski) composers and soon also pieces of old music, which was then rediscovered. The music played included oratory pieces, which were played together with the choir of the Oratory Society, among them Beethoven's 9th *Symphony*, Mozart's *Requiem*, Handel's *Messiah*, fragments of Bach's *Matthew's Passion* and Wagner's *Parsifal*. Modern pieces included Arthur Honegger's *King David*, Zoltan Kodaly's *Psalmus hungaricus*, Paul Hindemith's *Chante de joie*, *Psalm CXVII* of the popular French composer and critic Florent Schmitt, and *Oratory* by Szymanowski's favourite Ilza Sternicka-Niekraszowa. The Society also organized evening concerts to celebrate Stanisław Moniuszko's birthday; the music played at such evenings included Szymanowski's cantatas *Widma* [Ghosts] and *Sonetty krymskie* [Crimean sonnets], sometimes together with other choirs.

Apart from concerts, the Musical Society under the skilful management of Wiechowicz was also involved in publishing – in 1929 it published Szymanowski's *Pieśni kurpiowskie* [Kurpie Songs]. The choir of the Musical Society was the first choir to have performed Szymanowski's piece in Poznań, for which it was awarded with the Gold Chain of Poznań. The Society organized competitions for composers (e.g. in 1929 – a competition for music to be played at the Festival of Polish Music, which accompanied the famous General Domestic Exhibition (PeWuKa); the competition jury included Karol Szymanowski). Furthermore, like its twin institutions, e.g. the Musical Society of Warsaw, the Society also organized training courses for Society members and others and also organized different talks and public lectures.

In 1934 the helm of the Musical Society was taken over by Karol Broniewski (1889-1978). Close contacts with the conservatory were maintained. A series of concerts for school children were started in 1935 and were a joint initiative of both institutions. The



W 1934 r. kierownictwo Towarzystwa Muzycznego objął Karol Broniewski (1889-1978). Za jego czasów nadal utrzymywano ściśle kontakty ze środowiskiem konserwatorium. Wspólną inicjatywą obu placówek był zapoczątkowany w 1935 r. cykl koncertów dla młodzieży szkolnej. W dobrej kondycji dotrzymało Towarzystwo czasów okupacji, musiało wszakże coraz bardziej liczyć się z konkurencją — olbrzymią karierę zrobił w latach 30. poznański Chór Katedralny prowadzony przez księdza Wacława Gieburowskiego. Chór ten dotarł do największych muzycznych stolic Europy: Wiednia i Paryża, utrzymywał stałe kontakty z potęgami chóralnymi Środkowej Europy, bywał na Węgrzech, w Czechosłowacji i Jugosławii.

Charakterystyczny dla dwudziestolecia międzywojennego model upolitycznionej działalności chórów połączonej z oficjalnymi wyjazdami realizowały też inne poznańskie chóry, np. męski chór „Hasło” prowadzony przez Stanisława Kwaśnika. W materiałach prasowych dotyczących zagranicznych wojaży poznańskich chórów brak wzmianek o Towarzystwie Muzycznym. W latach 30. po nominacji Zygmunta Latoszewskiego na szefa Opery i utworzeniu w niej profesjonalnego 30-osobowego zespołu wokalnego, wykorzystywanego także — jako Chór Filharmonii Poznańskiej — do wykonań oratoryjnych, zmniejszył się również teren działania Towarzystwa w samym Poznaniu.

Okres po 1945 r., charakteryzujący się — jak wiadomo — względną wolnością, przyniósł próbę odbudowy przedwojennego stanu posiadania Zjednoczenia Polskich Związków Śpiewaczych i Muzycznych. Organizacja została reaktywowana w 1947 r. w Poznaniu, w mieście tradycyjnie przodującym w społecznym ruchu muzycznym. Na jej czele stanął przedwojenny działacz Witalis Dorożała. Jednak Poznańskie Towarzystwo Muzyczne, którego ówczesnym prezesem był Józef Boeschke, nie weszło w skład Zjednoczenia, gdyż jego działalność obejmowała znacznie więcej dziedzin, niż samo wykonawstwo chóralne. Już we wczesnych latach powojennych stało się uniwersalną firmą z rodzaju tych, które nazywam „Instytucjami Zaopatrywania Muzyków w Chleb Powszedni”. Zapewniało poznańskim artystom zarobek, korzystając z praw do otrzymywania miejskich subwencji. Oficjalnie jednak przede wszystkim utrzymywało chór.

W 1945 r. na stanowisko dyrygenta chóru powrócił Karol Broniewski. Zespół pracował w bardzo trudnych warunkach, w prywatnych mieszkaniach, z coraz większym wysiłkiem wytrzymując konkurencję ze spadkobiercą przedwojennego Chóru Katedralnego księdza Gieburowskiego — prowadzonym przez jego wychowanka Stefana Stuligrosza Chórem Chłopięcym i Męskim „Poznańskie Słowiki”, przyszłą główną potęgą eksportową muzycznego Poznania. Najlepszy okres w powojennej historii chóru Towarzystwa Muzycznego przypadł na lata, w czasie których kierował nim Zdzisław Szostak (ur. 1930) — dyrygent i kompozytor (uczeń Bolesława Szabelskiego), kierownik artystyczny Filharmonii Poznańskiej w latach 1967–1971. Szostak powrócił do przedwojennej idei współpracy chóru z Filharmonią przy produkcjach oratoryjno-kantatowych. W tym okresie zespół wślawił się wykonaniem *War Requiem* Brittena, jak również dzieł Mozarta, Beethovena, Szymanowskiego. Zasłużył wówczas na opinię najlepszego chóru w Poznaniu.

Jak już wspominałam, do 1950 r. Poznańskie Towarzystwo Muzyczne prowadziło niezbyt uporządkowaną, ale nader samodzielną działalność koncertową obejmującą szeroki wachlarz imprez: od poważnych koncertów, poprzez audycje upowszechnieniowe, do obowiązkowych „akademii” urządzanych z okazji świąt państwowych. Po ogłoszeniu przez

Society continued to prosper until the times of the WW II occupation, although it had strong competition in the Cathedral Choir of Rev. Waclaw Gieburowski, which became very popular in the 1930s. The Cathedral Choir sang in the largest musical capitals of Europe, Vienna and Paris, maintained permanent contacts with the greatest choirs in Central Europe and sang in Hungary, Czechoslovakia and Yugoslavia.

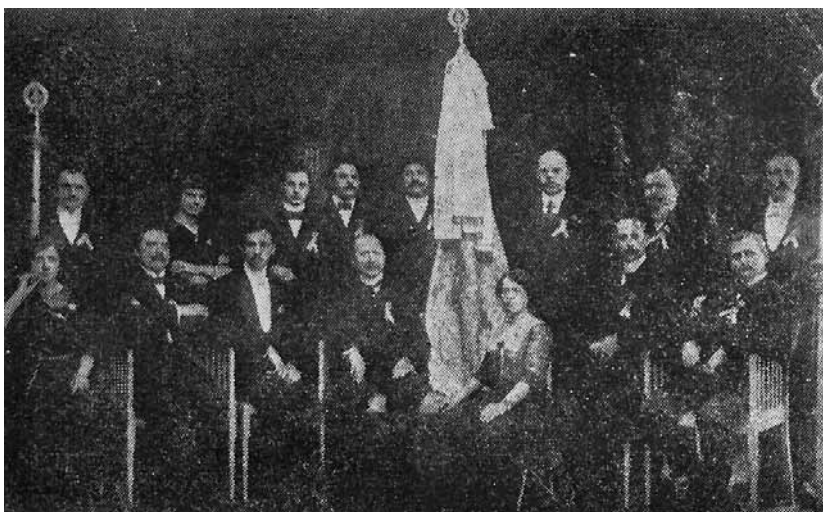
The model of the politicized activity of choirs combined with official trips abroad, characteristic of the interwar period, was followed by other choirs from Poznań, i.e. the men's choir "Hasło" conducted by Stanisław Kwaśnik. Press bulletins describing the foreign trips of Poznań choirs did not write anything about the Musical Society. In the 1930s, after Zygmunt Latoszewski was appointed director of the Opera House, a professional 30-musician vocal group was established, also used as the Choir of the Poznań Philharmonic to sing oratory music, but sadly this activity of the Society in Poznań declined.

The period after 1945, which was characterized by relative freedom, witnessed an attempt at the revival of the pre-war Federation of Polish Singing and Musical Unions. The federation was re-established in 1947 in Poznań, a city traditionally in the forefront of voluntary musical movements, with Witalis Dorożala, the pre-war activist, as its president. However, the Poznań Musical Society, then headed by Józef Boeschke, did not join the Federation since the Society did much more than just sing choir music. Right after the war it became one of the universal companies that "provided Musicians with Daily Bread". As it was subsidized by the city, it created opportunities for Poznań's artists to work and earn their living. Officially, however, it only maintained the choir.

In 1945 Karol Broniewski returned as conductor of the choir. The choir worked in very difficult conditions, in private apartments, finding it more and more difficult to face the competition of the heir to the pre-war Cathedral Choir of Rev. Gieburowski, i.e. Boys' and Men's Choir of Stefan Stuligrosz, known as the Polish Nightingales, which soon became the main export asset of musical Poznań. The Musical Society choir's best period in its post-war history was at the time when it was conducted by Zdzisław Szostak (b. 1930) – a conductor and composer (pupil of Bolesław Szabelski) and the artistic director of the Polish Philharmonic in 1967-1971. Szostak returned to the pre-war idea of cooperation between the choir and the Philharmonic in oratory and cantata productions. At that time the choir became famous for its performance of Britten's *War Requiem* as well as the works of Mozart, Beethoven, and Szymanowski. It was then ranked the best choir in Poznań.

As mentioned earlier, until 1950 the Poznań Musical Society was an independent institution and performed at official concerts and at celebrations that were organized on state holidays. But it was also actively involved in the promotion of choir music. When Poland's president Bolesław Bierut decreed that all artistic societies should be affiliated to state institutions, the Poznań Musical Society became part of the Poznań Philharmonic (in 1952 and again in 1954). In 1953 it was part of the Poznań Song and Dance Ensemble.

The years of political thaw (1956-1962) were a period of positive changes in the structure, assets and running of the Musical Society. However, it is difficult to give credit to all these changes to the new political situation – it was the individual effort of the people who exerted a profound impact on musical culture in Poznań. They included Tadeusz Szeligowski (1896-1963), a composer and teacher, one of the most active musical activists whose roots were in the pre-war generation of neo-classics. Before 1939 Szeligowski was



Zarząd Koła Śpiewackiego
Polskiego — maj 1914 r.

Board of Kolo Śpiewackie Polskie
(Polish Song Community);
May 1914

Zarząd i członkowie
Chóru Kantatowo-Oratoryjnego
Poznańskiego Towarzystwa
Muzycznego — zdjęcie
z 1955 r.

Board and members
of Poznań Musical Society's
Cantata-Oratorio Choir; 1955



Poznań, 8-11 maja 2003 r.
— 47 Walne Zgromadzenie
Światowej Federacji
Międzynarodowych Konkursów
Muzycznych, której Konkurs
im. H. Wieniawskiego
jest członkiem-założycielem

Henryk Wieniawski Competition
is a founder-member of World
Federation of International Music
Competitions, whose 47th General
Meeting was held in Poznań on
8-11 May 2003

Tablica na kamieniczce w Poznaniu
przy Starym Rynku 73-74, w której w 1885 r. powstało
Kolo Śpiewackie Polskie

Memorial plaque on historical tenement house
in Poznań, at 73-74, Stary Rynek,
where Kolo Śpiewackie Polskie was founded in 1885



Siedziba poznańskiego Towarzystwa Muzycznego
im. Henryka Wieniawskiego w zabytkowej kamieniczce
przy ul. Świętosławskiej 7

Office of Henryk Wieniawski Musical Society
of Poznań in a historical tenement house at 7,
Świętosławska street





Bolesława Bieruta dekretu o podporządkowaniu wszelkich stowarzyszeń artystycznych instytucjom państwowym rozpoczął się okres przynależności Towarzystwa do Filharmonii Poznańskiej (od 1952 r. i ponownie od 1954 r.). W 1953 r. instytucję przejął poznański Zespół Pieśni i Tańca.

Lata politycznej odwilży (1956–1962) to okres pozytywnych przemian w strukturze, stanie posiadania i metodach funkcjonowania Towarzystwa Muzycznego. Trudno jednak przypisać całokształt tych przemian koniunkturze politycznej — były one przede wszystkim indywidualną zasługą osób, które miały wpływ na losy poznańskiej kultury muzycznej. Wśród nich był kompozytor i pedagog Tadeusz Szeligowski (1896–1963), jeden z najaktywniejszych działaczy muzycznych wywodzących się z pokolenia przedwojennych neoklasyków. Szeligowski był przed 1939 r. pedagogiem konserwatoriów: poznańskiego i wileńskiego, twórcą wileńskiej Sekcji Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej, a jeszcze wcześniej — członkiem słynnego Stowarzyszenia Młodych Muzyków Polaków w Paryżu. Po wojnie znalazł się w Poznaniu, gdzie współtworzył, m.in. ze Zdzisławem Jahnke, Filharmonię (początkowo nazywaną Robotniczą) i uruchomił Wyższą Szkołę Operową. W 1950 r. objął klasę kompozycji w poznańskiej PWSM. Równocześnie działał w Zarządzie Głównym Związku Kompozytorów Polskich, otrzymując funkcję prezesa. Pod koniec życia prowadził też klasę kompozycji w stołecznej PWSM.

Gdy przygotowywanemu w Warszawie na grudzień 1952 r., pierwszemu po wojnie, a drugiemu z kolei Międzynarodowemu Konkursowi Skrzypcowemu im. Henryka Wieniawskiego groziło odwołanie z powodu braku sali w zniszczonym mieście, Szeligowski waleśnie przyczynił się do przeniesienia imprezy do Poznania (o szczegółach tego przedsięwzięcia i jego następstwach traktuje trzon niniejszej książki). Godzi się tutaj stwierdzić, iż zatrzymując Konkurs już na stałe i obudowując go wkrótce turniejami: kompozytorskim i lutniczym, Poznań stał się znaczącym ośrodkiem muzycznym nowego formatu. Wyrósł na wiolinistyczną potęgę, której rangę dodatkowo wzmacniała obecność w mieście bogatego w zasoby Muzeum Instrumentów Muzycznych, bodaj czwartego w Europie: po Berlinie, Norymberdze i Antwerpii, a ponadto wysoki poziom klas skrzypcowych w poznańskiej PWSM.

Konkurs wymagał jednak stałej struktury organizacyjnej. 12 listopada 1960 r. zdecydowano zatem o powołaniu odrębnego towarzystwa i powierzeniu mu tej odpowiedzialnej roli. Na czele zarządu stanął Tadeusz Szeligowski. Jedną z jego pierwszych inicjatyw było połączenie (17 lutego 1961 r.) nowej instytucji z Poznańskim Towarzystwem Muzycznym i przejście tym samym tradycji od Koła Śpiewackiego począwszy. Patronem nowego Towarzystwa został Henryk Wieniawski, który — jak wiadomo — obdarzał Poznań szczególną sympatią, wielokrotnie tu koncertując i odpoczywając. Utworzono także biuro Towarzystwa, na którego dyrektora mianowano Władysława Hubickiego, sprawującego stanowisko do 1966 r.; po nim na przeszło ćwierć wieku przejął je Edmund Grabkowski. Okazał się nie tylko sprawnym administratorem, ale nade wszystko pasjonatem gromadzenia pamiątek i dokumentów związanych z patronem Towarzystwa. Choć od 1963 r. miało Towarzystwo swoją Radę Naukową kierowaną przez muzykologa Jana Sęszewskiego, ciężar gromadzenia i popularyzacji wiedzy o jednym z największych polskich wirtuozów i twórców spoczywał głównie na Edmundzie Grabkowskim. Ze zbiorów założonego przez siebie archiwum i biblioteki czerpał materiał do licznych artykułów, a potem

a teacher at the conservatories in Poznań and Vilnius, the author of the Vilnius Chapter of the Polish Society of Modern Music, and before that – member of the famous Society of Young Polish Musicians in Paris. After the war he came to Poznań, where together with Zdzisław Jahnke he established the Philharmonic (initially called Workers' Philharmonic) and where he opened the Opera College. In 1950 he became director of class compositions at the Poznań College of Music. He was also president of the Main Board of the Union of Polish Composers. In the last years of his life he taught class compositions at the Warsaw College of Music.

When preparations for the Henryk Wieniawski International Violin Competition in December 1952, the first competition after WW II and the second in a row, started, and when it appeared that it would probably be cancelled for lack of an appropriate room in the war destroyed Warsaw, Szeligowski greatly contributed to its movement to Poznań (details of this movement and its aftermath are described in this book). It must be added at this point that ever since then Poznań became the host of the competition and it became a leading musical centre of a new format because it soon started to organize also competitions for composers and violin makers. Poznań has grown to be a violin music power and its rank was additionally strengthened by the presence of the Museum of Musical Instruments in the city, the fourth museum of this type in Europe, after Berlin, Nuremberg and Antwerp, and the high level of violin classes taught at the Poznań State College of Music.

The competition required some organizational framework. On 12 November 1960 a decision was made to establish a new society and entrust it with this responsible role. Tadeusz Szeligowski was elected president of the society's board. On 17 February 1961 he joined the new institution with the Poznań Musical Society and in this way the tradition going back to the Singing Circle was taken over. Henryk Wieniawski was chosen as patron of the new society, who, as we know, liked Poznań very much, played many concerts here and also rested in the city. The office of the Society was soon opened with Władysław Hubicki as its director, who served in this position until 1966. His responsibilities were then taken over by Edmund Grabkowski, who was director for over fifty years. He proved not only an efficient administrator but also a passionate collector of memorabilia and documents connected with Henryk Wieniawski, the Society's patron. Although the Society had its Scientific Board since 1963 headed by Jan Stęszewski, a musicologist, the burden of collecting and promoting knowledge about one of the greatest Polish virtuosos and artists rested mainly with Edmund Grabkowski. He used the collections in his private archives and in various libraries to prepare many articles and books, radio and TV scripts and exhibitions on the life and work of Henryk Wieniawski. He is the author of a monograph on Henryk Wieniawski (Warszawa 1986; a popular version of the monograph entitled *Henryk Wieniawski i jego muzyka* [Henryk Wieniawski and his music] was published in 1990) and a detailed calendar of his life and work (published in 1988 by the Henryk Wieniawski Society in Poznań), which for many years was the basic source of information and knowledge about the composer. In 1985, on the centennial anniversary of the Society, the PWN publishers published a book authored by Edmund Grabkowski, Krystyna Winowicz and Barbara Zakrzewska-Nikiporczyk *Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu dawniej Koło Śpiewackie Polskie 1885–1985* [The Henryk Wieniawski Musical Society in Poznań, formerly the Polish Singing Circle 1885-1985], which de-



książek, scenariuszy radiowych i telewizyjnych oraz wystaw poświęconych życiu i twórczości Henryka Wieniawskiego: opracował m.in. monografię patrona Towarzystwa (Warszawa 1986, w 1990 r. ukazała się popularna wersja monografii, *Henryk Wieniawski i jego muzyka*) oraz szczegółowe kalendarium dotyczące jego życia i działalności (wydane w 1988 r. nakładem Towarzystwa im. H. Wieniawskiego w Poznaniu), które przez wiele lat było podstawowym źródłem wiedzy o kompozytorze. W 1985 r. — w stulecie powołania placówki — nakładem PWN wydana została publikacja autorstwa Edmunda Grabkowskiego, Krystyny Winowicz i Barbary Zakrzewskiej-Nikiporczyk (*Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu dawniej Koło Śpiewackie Polskie 1885–1985*) relacjonująca całokształt dziejów Towarzystwa, rok później nakładem poznańskiego Towarzystwa im. H. Wieniawskiego ukazało się opracowanie Edmunda Grabkowskiego i Romualda Połczyńskiego dokumentujące 50-lecie istnienia Międzynarodowych Konkursów Skrzypcowych im. H. Wieniawskiego.

Z czasem organizacja konkursów skrzypcowych (co pięć lat) stała się w Towarzystwie — by tak rzec — działalnością rutynową. Wrócono poza nią do tradycji organizowania życia muzycznego. W 1963 r. utworzono Radę Artystyczną, w której zasiedli poznańscy muzycy: Edmund Maćkowiak, Jerzy Kurczewski, Ludwik Kwaśnik, Stanisław Kulczyński. I znów przyjęło Towarzystwo pod swoje skrzydła kilku muzyków i parę zespołów, m.in. Poznański Kwartet Smyczkowy czy znaną Poznańską Grupę Perkusyjną Jerzego Zgodzińskiego. Od 1963 r. Towarzystwo było współorganizatorem festiwalu Poznańska Wiosna Muzyczna, powołanego przez Tadeusza Szeligowskiego jako konkurencja dla Warszawskiej Jesieni. Wśród różnych form „działalności własnej” prowadzono (już od 1962 r.) stałą serię koncertów w Sali Malinowej pałacu Działyńskich, urządzano koncerty w plenerze, realizowano — zgodnie z obyczajem lat 60. — „akcje” koncertów edukacyjnych (m.in. cykl Estrada Małych Form — od 1967 r.). W 1967 r. reaktywowano także pomysł powołania własnej szkoły muzycznej — założono Społeczne Ognisko Muzyczne, które przetrwało do 1970 r.

Działalność koncertowa przynosiła Towarzystwu dochód pokrywający nie tylko własne potrzeby, ale wystarczający na fundowanie stypendiów dla uzdolnionej młodzieży. Doskonale funkcjonujące pionierskie „przedsiębiorstwo muzyczne” (od 1968 r. nie korzystające z dotacji miejskich, co było ewenementem w skali kraju) w pewnym okresie przyjęło pod swój dach orkiestrę kameralną Agnieszki Duczmal, a nawet prowadziło (w latach 1974–1975) kameralną, ściśle związaną z Teatrem Wielkim scenę operową, na której Mieczysław Dondajewski wystawił *Aptekarza* Haydna i *Kolczyki Izoldy* Floriana Dąbrowskiego (druga produkcja powstała jako efekt utrzymywanej współpracy z Poznańską Wiosną Muzyczną).

Istotną cezurę w dziejach Towarzystwa stanowi rok 1963 — zmarł wówczas Tadeusz Szeligowski, a jego miejsce na stanowisku prezesa zajął Edward Statkiewicz, świetny skrzypek i pedagog, laureat Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego z 1952 r. Jego pięcioletnią kadencję znamionuje m.in. przestrzenny rozwój Towarzystwa. Powstały wówczas samodzielne oddziały w Gorzowie Wlkp., Żarach, Szczawnie Zdroju, Szczecinie, Koszalinie, Zielonej Górze. Jesienią 1965 r. powołano federację tych towarzystw z siedzibą w Poznaniu i zarządem pod przewodnictwem Statkiewicza. Ta nie do końca sprecyzowana formuła nie przetrwała jednak długo. W 1967 r. federację rozwiązano.

scribed the entire history of the Society. A year later Edmund Grabkowski and Romuald Polczyński published a book documenting the fiftieth history of the Henryk Wieniawski International Violin Competition.

With time the organization of violin competition every five years became a routine activity for the Society. And the tradition of the Society organizing musical life in Poznań has been reinstated. In 1963 the Artistic Board was set up – its members included Poznań-based musicians: Edmund Maćkowiak, Jerzy Kurczewski, Ludwik Kwaśnik, and Stanisław Kulczyński. And again the Society decided to extend its support to a few musicians and a few groups, e.g. the Poznań Violin Quartet or Jerzy Zgodziński's Poznań Percussion Group. Since 1963 the Society has co-organized the Poznań Musical Spring festival started by Tadeusz Szeligowski as competition to the Warsaw Autumn festival. Starting in 1962 the Society organized regular concerts at the Raspberry Room of the Działyński Palace, open-air concerts, “educational” concerts (a custom of the 1960s), among them the Small Form Stage started in 1967). In 1967 the idea of the Society's own school of music was revived – a Voluntary Music Centre was established; it was disbanded in 1970.

Concerts earned the Society proceeds, which it could use to pay its own costs and offer scholarships to talented young musicians. This perfectly operating pioneer “musical enterprise” (since 1968 no subsidies were extended to it by the city, which was unheard of in Poland) began to sponsor Agnieszka Duczmal's Chamber Orchestra and in 1974-1975 had its own small opera closely connected with the Grand Theatre, in which Mieczysław Dondajewski staged Haydn's *The Apothecary* and Florian Dąbrowski's *Kolczyki Izolda* [The ear-rings of Isolda] (its second production was the effect of the continued cooperation with the Poznań Musical Spring).

The year 1963 saw the death of Tadeusz Szeligowski. His place as president of the Society was taken by Edward Statkiewicz, a great violinist and teacher, and a winner of the Henryk Wieniawski Violin Competition in 1952. During his five year term of office the Society expanded geographically. It had branches opened in Gorzów Wlkp., Żary, Szczawno Zdrój, Szczecin, Koszalin, and Zielona Góra. In 1965 a federation of these branches was established with its seat in Poznań and the board being presided by Statkiewicz. However, the federation was soon disbanded, i.e. in 1967.

Stefan Stuligrosz took over as president of the board of the Henryk Wieniawski Society, and served in that post until 1987. In 1981 in an extraordinary meeting it was decided to change the name of the institution from the Henryk Wieniawski Musical Society of Poznań to the Henryk Wieniawski Musical Society in Poznań. This formal step did not have any impact on the society's activities. This was also the time of the revival of the Poznań Chamber Choir with Stanisław Kulczyński as its conductor. A decision was also made to publish all of the works of Henryk Wieniawski (*Dziela wszystkie* [Collected works]); composer Florian Dąbrowski and musicologist Jan Stęszewski, members of the Scientific Board, were appointed as editors of this publication. Two versions of this monumental publication were published – notes (critical urtext editions of Henryk Wieniawski's works) and volumes of books with documentation – the artist's letters, concert programmes, and archives.

In the 1980s the society organized fewer concerts and its Artistic Board was less active; some former contacts died. This was a consequence of the social and economic crisis preva-



Rok później prezesem Zarządu Towarzystwa im. H. Wieniawskiego został Stefan Stulgrosz, piastujący stanowisko do 1987 r. W 1981 r. na nadzwyczajnym walnym zebraniu członków postanowiono zmienić nazwę instytucji z Poznańskiego Towarzystwa Muzycznego im. H. Wieniawskiego na Towarzystwo Muzyczne im. H. Wieniawskiego w Poznaniu. Ten formalny zabieg nie miał wpływu na sposoby i treść działania. W tym czasie odrodził się w ramach Towarzystwa zespół śpiewaczy Poznańskiego Chóru Kameralnego, na czele którego stanął Stanisław Kulczyński. Zainicjowane zostało epokowe wydawnictwo *Dzieł Wszystkich* Henryka Wieniawskiego pod przewodnictwem członków Rady Naukowej: kompozytora Floriana Dąbrowskiego i muzykologa Jana Stęszewskiego. Zaprojektowano dwie serie monumentalnych publikacji: nutową (krytyczne edycje utworów Henryka Wieniawskiego opracowane na nowo jako tzw. Urtexty) oraz tomy książek zawierających dokumentację — korespondencje artysty, programy koncertowe, archiwalia.

W latach 80. osłabła natomiast na jakiś czas działalność koncertowa (w związku z tym zamilkła przejściowo Rada Artystyczna), wygasła też część dawnych kontaktów. Było to konsekwencją trwającego w kraju kryzysu społecznego i ekonomicznego, ale wynikało także ze zmian w systemie organizacji Poznańskiej Wiosny Muzycznej, w następstwie których przedstawiciele Towarzystwa im. H. Wieniawskiego przestali zasiadać we władzach festiwalu. W tym trudnym okresie (w latach 1987–1992) funkcję prezesa Towarzystwa sprawował kierujący równocześnie Teatrem Wielkim Mieczysław Dondajewski, który obie instytucje szczęśliwie przeprowadził przez etap transformacji ustrojowej i nowych — nie tylko artystycznych — wyzwań po przełomie 1989 r.

W 1991 r. dyrekcję Towarzystwa objął Zdzisław Dworzecki, prawnik z zawodu, cieszący się w Poznaniu opinią człowieka o prawdziwie artystycznej duszy. Wywodził się z grona rozpoznawanych w całym kraju studenckich działaczy kulturalnych lat 60. i 70. Jego ówczesnymi partnerami byli: Alojzy Andrzej Łuczak, twórca słynnego ruchu młodych miłośników muzyki „Pro Sinfonika” (1968), Sławomir Pietras, najbardziej bodaj znany dyrektor teatrów operowych, Andrzej Wituski, wieloletni wiceprezydent i prezydent Poznania, były prezes Towarzystwa. Dworzecki sprawował swoją funkcję do śmierci (1997), w sezonie 1995–1996 — równocześnie jako dyrektor Filharmonii Poznańskiej. Wcześniej, wspólnie z Filharmonią oraz „Pro Sinfonika”, zorganizował osiem edycji Festiwalu Jednego Kompozytora. Były to spektakularne imprezy, na których pojawiała się publiczność z całej Polski. Wykonawcą programów festiwalowych była katowicka Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia i Telewizji; poszczególne edycje (1979–1986) poświęcono twórczości: Beethovena, Brahmsa, Czajkowskiego, Schumanna, Mendelssohna, Karłowicza, Ravela i Szymanowskiego. Do idei Festiwalu nawiązywało wiele późniejszych inicjatyw koncertowych podejmowanych przez Towarzystwo im. H. Wieniawskiego, m.in. zorganizowane z inicjatywy Dworzeckiego pamiętne symfoniczne koncerty Orkiestry Jeunesses Musicales pod dyrekcją Claudio Abbado czy Filharmonii Montrealskiej pod dyrekcją Charlesa Dutois. W tym czasie (1992–1997) prezesurę Towarzystwa sprawowała prof. Jadwiga Kaliszewska, laureatka Konkursu Wieniawskiego i wychowawczyni kilku generacji polskich wiolinistów.

Rok 1997 przyniósł Towarzystwu kolejną wielką stratę — kilka miesięcy po Zdzisławie Dworzeckim zmarł Edmund Grabkowski. Pojawiły się też charakterystyczne dla okresu kryzysu politycznego i gospodarczego trudności organizacyjne i materialne. Nowe czasy

lent in the country, but also of the changes in the organization of the Poznań Musical Spring, following which representatives of the Henryk Wieniawski Society were no longer invited to the organizing committee of the festival. At this difficult time (1987-1992) the Society's president was Mieczysław Dondajewski, who was also the director of the Grand Theatre. He managed to take both institutions through the difficult times of transformation and helped it to face new (artistic) challenges after 1989.

In 1991 the directorship of the Society was entrusted to Zdzisław Dworzecki, a lawyer by profession, in Poznań known as a person with a truly artistic soul. He was one of the student activists of culture in the 1960s and 1970s. His partners at the time included Alojzy Andrzej Łuczak, the author of "Pro Sinfonika", the famous movement of young music lovers (1968), Sławomir Pietras, perhaps the best known director of opera theatres, Andrzej Wituski, deputy mayor and mayor of Poznań for many years and the former president of the Society. Dworzecki held his position until his death in 1997; in 1995-1996 he also served as director of the Poznań Philharmonic. Earlier, together with the Philharmonic and "Pro Sinfonika" he organized eight editions of the Festivals of One Composer. These were spectacular events attended by audiences from all over Poland. The programmes of the festivals were played by the National Symphony Orchestra of the Polish Radio and Television in Katowice. Each edition was devoted to the works of different artists: Beethoven, Brahms, Tchaikovsky, Schuman, Mendelssohn, Karłowicz, Ravel and Szymanowski. Many future concert initiatives made by the Henryk Wieniawski Society related to the idea of the Festival, e.g. the symphonic concerts of the Jeunesses Musicales Orchestra conducted by Claudio Abbad or those of the Montreal Philharmonic conducted by Charles Dutois. At that time (1992-1997) the Society's director was Prof. Jadwiga Kaliszewska, a former winner of the Henryk Wieniawski Violin Competition and a teacher of a few generations of Polish violinists.

In 1997 the Society suffered a great loss – Edmund Grabkowski died just a few months after Zdzisław Dworzecki. Organizational and financial problems, characteristic of the period of political and economic crisis, appeared. The new times also required a new system of management, other than the traditional one which relied on the voluntary collective work of the board. People who had the gift of raising funds from private sources were needed. The new chapter in the history of the Society started when its directorship was entrusted to Andrzej Wituski (1997), a great music lover, who knew what had to be done to promote musical culture. Andrzej Wituski was able to effectively use his experience in the new situation. He appointed Michał Merczyński, a young manager (the disciple of A.A. Łuczak), his office director, who was the initiator of the international theatre festival known today as "Malta". The period of cooperation with "Malta" was the time during which many concerts were organized and various novel initiatives to expand the artistic offer appeared. The "garden of arts" formula was adopted, combining music with theatre, classical music with good popular music, traditional with modern times. For example, some events organized by the Society in 1997-2001, in addition to the concerts by Poznań artists and traditional concerts of the winners of the Henryk Wieniawski Violin Competitions, included the concerts of such famous groups as Collegium Vocale from Ghent conducted by Philippe Herreweghe, the Academy of Saint Martin in the Fields conducted by Kenneth Silito (1998), the Hilliard Ensemble (2000) or soloists of such renown as Pinchas



13 sierpnia 1993 r. Towarzystwo Muzyczne im. H. Wieniawskiego gościło w Poznaniu Europejską Młodzieżową Orkiestrą im. Gustava Mahlera pod dykcją Claudio Abbado. Na zdjęciu chwila powitania artysty na lotnisku Ławica

On invitation from Henryk Wieniawski Musical Society of Poznań, European Gustav Mahler Youth Orchestra directed by Claudio Abbado visited Poznań on 13 August 1993. Here: Greeting the artist at Poznań-Ławica airport

Murray Perahia — solista i dyrygent koncertu orkiestry The Academy of Saint Martin in the Fields; Aula Uniwersytetu im. A. Mickiewicza, 27 lutego 2003 r.

Murray Perahia conducted the orchestra and performed as soloist at a concert by the Academy of Saint Martin in the Fields; Adam Mickiewicz University auditorium, 27 February 2003



Joshua Bell — solista koncertu Filharmonii Poznańskiej, zagrał również pod portretem Henryka Wieniawskiego w siedzibie Towarzystwa (17 czerwca 2004 r.)

After a concert with the Poznań Philharmonic, Joshua Bell also played under Henryk Wieniawski's portrait at the Society's office; 17 June 2004

Towarzystwo Wieniawskiego organizuje także muzyczne wydarzenia nieco lżejszego gatunku. W sierpniu 2003 r. wystąpił w Poznaniu światowej sławy kwartet instrumentalistów dętych Canadian Brass...

The Wieniawski Society also organizes light-calibre musical events. In August 2003 Poznań saw a concert by the Canadian Brass, the world-famous wind instrument quartet...



...a w lutym 2004 r. słynny skrzypek cygański Roby Lakatos ze swoim zespołem

...and in February 2004, the famous Gypsy violinist Roby Lakatos with his ensemble

„Pamiętaj! Łatwiej wygrać Konkurs Wieniawskiego, niż zagrać w Poznaniu po 50 latach...” Igor Ojstrach, zwycięzca Konkursu w 1952 r. gratuluje Alenie Baevie — triumfatorce turnieju w 2001 r. Było to po wspólnym występie na uroczystości półwiecza Konkursu Wieniawskiego w Poznaniu (5-6 grudnia 2002 r.)

“Remember! It is easier to win the Wieniawski Competition than to play in Poznań fifty years later...” Igor Oistrakh, winner of the 1952 Competition, congratulated Alena Baeva, laureate of the 2001 event, after a joint performance at a concert to commemorate the 50th anniversary of bringing the Wieniawski Competitions to Poznań (5-6 December 2002)





wymagały innego systemu zarządzania, niż tradycyjny, polegający na społecznej pracy kolektywnych zarządów, a przede wszystkim potrzebowały ludzi, którzy posiadli dar pozyskiwania pieniędzy z prywatnych kas i „przetapiania” ich na środki społeczne. Nowy rozdział dziejów Towarzystwa rozpoczął się z chwilą objęcia stanowiska prezesa przez Andrzeja Wituskiego (1997), wytrawnego melomana, doskonale wprawionego w działaniach na rzecz kultury muzycznej. Andrzej Wituski potrafił skutecznie wykorzystać swoje doświadczenie w nowej sytuacji, biorąc do pomocy — w charakterze dyrektora biura — młodego menedżera Michała Merczyńskiego (wychowanek A.A. Łuczaka), inicjatora międzynarodowego festiwalu teatralnego funkcjonującego do dziś pod nazwą „Malta”. Okres współpracy z „Malta” był czasem intensywnego odrabiania strat w dziedzinie organizacji koncertów, a zarazem realizacji rozmaitych nowatorskich pomysłów na rozszerzenie oferty artystycznej. Przyjęto wówczas formułę „ogrodu sztuk” pozwalającą łączyć muzykę z teatrem, klasykę z dobrą rozrywką, tradycję ze współczesnością. I tak, w ramach imprez zorganizowanych przez Towarzystwo w latach 1997–2001 znalazły się, obok koncertów poznańskich artystów i tradycyjnych występów laureatów konkursów skrzypcowych im. H. Wieniawskiego, występy tak sławnych grup, jak Collegium Vocale z Gandawy pod dyrekcją Philippe’a Herreweghe, Academy of Saint Martin in the Fields pod dyrekcją Kennetha Silito (1998), The Hilliard Ensemble (2000) czy solistów tej miary, co Pinchas Zuckerman, Garrick Ohlsson, Krystian Zimerman, Gidon Kremer, a równocześnie — wchodzące w skład oferty „Malty” — koncert Kayah czy popis teatru pirotechnicznego „GRUPE F” otwierający Mistrzostwa Świata w Kajakarstwie (1998).

Rozmach inicjatyw był tym większy, że już w 1998 r. pozyskano dla Towarzystwa Muzycznego pierwszego poważnego sponsora prywatnego — firmę Polkomtel. Pozwoliło to przede wszystkim obmyślić nową formułę Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego, który miał się odbyć w 2001 r. Prace opatrzone hasłem „Wieniawski 2001” prowadzono w oparciu o nowoczesne metody promocji i reklamy. Przedstawiciele Towarzystwa prezentowali swoje przedsięwzięcie na konferencjach prasowych w kraju i za granicą, a także na tak prestiżowych forach, jak EXPO–2000 w Hanowerze czy Międzynarodowe Targi MIDEM w Cannes (2001). Jako zapowiedź konkursu zrealizowano w Auli Uniwersyteckiej cykl wieczorów Orkiestry Filharmonii Poznańskiej *Przed Wieniawskim*. Wydano płyty kompaktowe z utworami Henryka Wieniawskiego w wykonaniu laureatów poznańskich konkursów oraz innych wybitnych muzyków (m.in. Konstantego Andrzeja Kulki, Bartłomieja Nizioła, Piotra Pławnera, Daniela Stabrawy, Andrzeja Tatarskiego, Grzegorza Nowaka — wydawnictwo to otrzymało nominację do nagrody Fryderyk 2001) oraz opracowaną przez członków Towarzystwa: Emilię Skalską i Wojciecha Nentwiga, płytę DVD prezentującą historię 11 dotychczasowych konkursów skrzypcowych.

Za wielki sukces należy uznać podpisany w 1998 r. kontrakt ze światowej sławy skrzypkiem Shlomo Mintzem, któremu powierzono przewodniczenie jury XII Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego. Tym samym poznański Konkurs zyskał rangę światową, a ponadto, dzięki zreformowaniu założeń regulaminowych, stał się w pewnym sensie imprezą autorską Mintza, który współtworzył program, decydował o wstępnej selekcji kandydatów do Konkursu, miał też zasadniczy wpływ na skład personalny i liczbowy jury, co miało zapobiec zdominowaniu zespołu sędziowskiego przez pedagogów. Artystyczny i organizacyjny sukces XII Konkursu przyniósł jego twórcom

Zuckerman, Garrick Ohlsson, Krystian Zimmernan, or Gidon Kremer, and also concerts within the framework of the “Malta” festival by Kayah or the performance of the pyrotechnic theatre “GRUPE F”, which opened the Canoeing World Championships in 1998.

The scale of the initiatives was grand. When as early as 1998 the first private sponsor of the Musical Society, Polkomtel, was acquired, work started to develop a new format for the Henryk Wieniawski International Violin Competition in 2001. This work was carried out under the slogan of “Wieniawski 2001” on the basis of modern methods of promotion and advertising. Representatives of the Society presented their project at press conferences in Poland and abroad and also at such prestigious events as EXPO-2000 in Hannover or the International Fair MIDEM in Cannes (2001). A series of concerts *Before Wieniawski* was played by the Orchestra of the Poznań Philharmonic in the University Hall. CDs with Henryk Wieniawski’s music played by winners of the Poznań competitions and other eminent violinists (e.g. Konstanty Andrzej Kulka, Bartłomiej Nizioł, Piotr Pławner, Daniel Stabrawy, Andrzej Tatarski, and Grzegorz Nowak) were released; they were nominated for the “Fryderyk 2001” award. A DVD developed by Emilia Skalska and Wojciech Nentwig, members of the Society, with the history of 11 violin competitions was also released.

A contract signed in 1998 with Shlomo Mintz, a world renowned violinist, who was asked to chair the jury of the 12th Henryk Wieniawski International Violin Competition, was a great success. It helped the Poznań competition gain a world ranking and, thanks to the change of the regulation, it became in a sense the event of Mintz, who co-created the programme, made decisions about the preliminary selection of candidates for the competition, and also decided about the composition and number of the competition jury – the idea was to prevent too many teachers from sitting on the competition jury. The artistic and organizational success of the 12th Competition gave its authors a nomination to the UNESCO Music 2002 award and in Poland it was considered to be a breakthrough event. The name of Wieniawski, a European artist, became very helpful in promoting the new format of the Competition and strengthening its renown. The jury of the 13th Competition in 2006 was chaired by Konstanty Andrzej Kulka, an eminent Polish violinist. In 2011 the competition jury will be chaired by Maxim Vengerov. Before this book came out, the first of the preliminary auditions of candidates for the 14th Competition were held, as suggested by Vengerov, in nine locations on both hemispheres, in the key locations of his concerts — Bergamo, London, Quebec, Yokohama, Seoul, Baku, Moscow, Brussels and Poznań.

On the eve of the Competition in 2001 the Society’s seat in Świętosławska Street was completely renovated with the financial support of the marshal of the Region of Wielkopolska. The space of the historical old town tenement house (designed by architect Stefan Kramer, a member of the Society) was turned into a building with a modern and functional interior, while preserving the historical features of the building. In 2004-2005, thanks to subsidies provided by the city, the roof, the elevations and the windows were all renovated under the supervision of the city conservator. In 2004, following the efforts of the management board and personal involvement of the Society’s president, Andrzej Wituski, the Foundation of Grażyna and Jan Kulczyk decided to act as Sponsor and signed a four year sponsorship contract with the Society. The other sponsors included the Polish Post Office and Polkomtel.



nominację do przyznawanej przez UNESCO nagrody Muzyka 2002, w krajowym środowisku muzycznym został zaś odebrany jako rezultat pokoleniowego „przeciągu” i wyjście „z zaścianka”. Nazwisko Wieniawskiego — artysty-Europejczyka, okazało się wyjątkowo przydatne do firmowania nowej formuły Konkursu i wzmocnienia jego renomy. Na przewodniczącego jury XIII Konkursu z 2006 r. wybrano wybitnego polskiego skrzypka Konstantego Andrzeja Kulkę, natomiast obowiązki szefa zespołu sędziowskiego Konkursu przygotowanego na rok 2011 zgodził się przyjąć — obdarzony najwyższym autorytetem — Maxim Vengerow. W chwili, gdy kończyliśmy opracowywać tę książkę, odbyły się pierwsze ze wstępnych przesłuchań kandydatów do XIV Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego, które — zgodnie z wolą Vengerowa — rozlokowano w dziewięciu miejscach na obu półkulach, w węzłowych punktach jego własnych tras koncertowych (Bergamo, Londynie, Quebecu, Jokohamie, Seulu, Baku, Moskwie, Brukseli i Poznaniu).

Nie do przecenienia jest fakt, że w przededniu Konkursu z 2001 r. udało się — dzięki pomocy finansowej marszałka województwa wielkopolskiego — przeprowadzić kapitalny remont wnętrza siedziby Towarzystwa przy ul. Świętosławskiej. Pomieszczenia zabytkowej staromiejskiej kamieniczki (zaprojektowane przez członka Towarzystwa, architekta Stefana Kramera) nabrały nowoczesnego, funkcjonalnego charakteru, zachowując zarazem historyczne cechy budynku. W latach 2004–2005 dzięki dotacjom wyasygnowanym z kasy miejskiej przeprowadzono wykonany pod nadzorem miejskiego konserwatora zabytków remont dachu, elewacji i okien. W 2004 r. w rezultacie starań Zarządu i osobistych zabiegów prezesa Andrzeja Wituskiego udało się uzyskać zgodę Fundacji Grażyny i Jana Kulczyków na podjęcie roli Mecenas a i finalizację czteroletniego kontraktu z Towarzystwem. Sponsorami Towarzystwa została także Poczta Polska oraz firma Polkomtel.

Początek nowego stulecia przyniósł znaczne ożywienie działalności naukowej poznańskiej placówki. Dzięki współpracy z Janiną Tatarską z poznańskiej Akademii Muzycznej, Andrzejem Jazdonem z Biblioteki Uniwersyteckiej oraz Tadeuszem Bonieckim, archiwistą Teatru Wielkiego, przystąpiono do nowego, zgodnego ze współczesnymi standardami opracowania katalogu zbiorów archiwalnych i bibliotecznych. Udało się także powiększyć archiwum Wieniawskiego o kilka niezwykle cennych pozycji, m.in. pierwodruki utworów artysty zakupione od prywatnego kolekcjonera. Kontynuowano także prace nad wydawanymi w porozumieniu z poznańską oficyną Ars Nova, a od 2006 r. z Polskim Wydawnictwem Muzycznym *Dziłami Wszystkimi* Henryka Wieniawskiego — do 2010 r. opublikowano 13 tomów przygotowywanych przez międzynarodowy zespół redakcyjny serii, w składzie którego znaleźli się muzykolodzy z Polski, Anglii, Niemiec i Rosji. Zaawansowanie prac wydawniczych, jak również pobudzone dzięki nim szersze zainteresowanie muzykologów twórczością Wieniawskiego, jego braci i rówieśników, pozwoliło zorganizować trzy międzynarodowe konferencje naukowe poświęcone różnym aspektom i recepcji twórczości Wieniawskiego. Pierwsza z nich — *Henryk Wieniawski, kompozytor i wirtuoz w kulturze muzycznej XIX i XX wieku* — odbyła się w 2000 r. Wzięło w niej udział 17 muzykologów z kraju i zagranicy (Niemiec, Rosji i USA). W 2001 r. staraniem Komisji Wydawniczej Towarzystwa działającej pod przewodnictwem Macieja Jabłońskiego opublikowano materiały konferencyjne (w języku angielskim). Druga konferencja (2005 r.), w czasie której pojawili się goście z Niemiec, Anglii, Francji, Hiszpanii, Włoch i Węgier, dotyczyła głównie XIX-wiecznych europejskich szkół skrzypcowych, omawiano też za-

The beginning of the new century brought about a lively revival of the scientific activity of the Poznań society. Thanks to the cooperation with Janina Tatarska of the Poznań Academy of Music, Andrzej Jazdon of the University Library and Tadeusz Boniecki, the archivist of the Grand Theatre, work started to prepare a new catalogue of archival and library collections of the Society, that would meet modern standards. The archives of Wieniawski were also enlarged with a few extremely valuable items, e.g. the first prints of the artist's pieces bought from a private collector. Work on the *Collected Works* of Henryk Wieniawski published in cooperation with Ars Nova publishers and, since 2006, the Polskie Wydawnictwo Muzyczne, continued. Until 2010 as many as 13 volumes have been published, prepared by an international editorial board including musicologists from Poland, England, Germany and Russia. The advanced publishing works and wider interest of musicologists in the works of Wieniawski, his brothers and peers, helped to organize three international scientific conferences on different aspects and reception of Wieniawski's work. The first of them, *Henryk Wieniawski, a composer and virtuoso in the musical culture of the 19th and 20th centuries*, was held in 2000. It attracted 17 musicologists from Poland and Germany, Russia and the USA. The proceedings of the conference were published in English in 2001 thanks to the efforts of the Publishing Committee of the Society headed by Maciej Jabłoński. The second conference (2005), which attracted participants from Germany, England, France, Spain, Italy and Hungary, was mainly about 19th European violin schools. The proceedings have again been published in English. In October 2009 the third conference was held, *Henryk Wieniawski and the tradition of virtuosity. The problems of performing style, technique and practice*. This conference attracted twenty scholars from Poland, Great Britain, Ireland, Germany, Austria, Spain, Italy and Hungary.

A modern monograph of Henryk Wieniawski's works by Renata Suchowiejko, a musicologist from Cracow, was the outcome of the last conference. Published in 2006 by the Henryk Wieniawski Society, the monograph entitled *Henryk Wieniawski. A composer against the background of the virtuoso violin tradition of the 19th c.* became a world bestseller. In response to this widespread interest the author started to prepare her next book on the reception of Wieniawski's music in 19th c. Europe. She also prepared a screenplay for a film about Wieniawski produced in 2006 by the Society in cooperation with the Polish Audio-visual Society headed by Michał Merczyński, a Society member.

This book, a monograph entitled *Da capo*, was first published in 2006. The editors wanted it to be a re-edition of Edmund Grabkowski and Romuald Polczyński's book on the history of the Henryk Wieniawski International Violin Competition. In 2009 the Society published a catalogue of Henryk Wieniawski's works prepared by Andrzej Jazdon. This publication, being the effect of a few years of research in Polish and foreign libraries, considerably enriched our knowledge about the old publications, manuscripts and sketches of the Society's patron's works, preserved until the present times.

At the end of 2002 the patrons of the Henryk Wieniawski Society included fifty institutions, e.g. State treasury companies, banks, private companies, hotels and tourist agencies. Furthermore, the most important musical institutions of Poznań have been involved – the Poznań Philharmonic, schools of music, the Zamek Culture Centre, the Museum of Musical Instruments, concert agencies and offices and the media. Contacts with the Rotary International have been tightened. The Society, which at the beginning of the 21st



gadnienia źródłowe (wydano tom pokonferencyjny w języku angielskim). W październiku 2009 r. odbyła się III konferencja zorganizowana przez Towarzystwo — *Henryk Wieniawski i tradycja wirtuozostwa. Zagadnienia stylu, technik i praktyki wykonawczej*. Udział w niej wzięło aż 20 naukowców z Polski, Wielkiej Brytanii, Irlandii, Niemiec, Austrii, Hiszpanii, Włoch i Węgier.

Pokłosiem wspomnianych tu konferencji była także wydana przez Towarzystwo nowoczesna monografia twórczości Henryka Wieniawskiego autorstwa krakowskiej muzykolog Renaty Suchowiejko. Opublikowana w 2006 r. nakładem Towarzystwa im. H. Wieniawskiego książka — *Henryk Wieniawski. Kompozytor na tle wirtuozowskiej tradycji skrzypcowej XIX wieku* — okazała się międzynarodowym bestsellerem. Autorka, w reakcji na rozgłos, jaki uzyskała jej praca, przystąpiła do przygotowania następnej pozycji poświęconej recepcji muzyki Wieniawskiego w XIX-wiecznej Europie, opracowała ponadto scenariusz filmu o Wieniawskim zrealizowany w 2006 r. pod egidą Towarzystwa we współpracy z Polskim Towarzystwem Audiowizualnym kierowanym przez Michała Merczyńskiego, członka Towarzystwa.

W 2006 r. ukazała się pierwsza edycja niniejszej książki — monografia *Da capo*, w zamysle redaktorów stanowiąca reedycję pracy Edmunda Grabkowskiego i Romualda Polczyńskiego poświęconej historii Konkursów im. H. Wieniawskiego. W 2009 r. dorobek naukowy Towarzystwa wzbogacił się o kolejną cenną pozycję — katalog tematyczny dzieł H. Wieniawskiego opracowany przez Andrzeja Jazdona. Publikacja, będąca plonem kilkuletnich kwerend w krajowych i zagranicznych bibliotekach, znacząco poszerzyła wiedzę o zachowanych wydaniach, rękopisach i szkicach utworów patrona Towarzystwa.

Pod koniec 2002 r. lista partnerów Towarzystwa im. H. Wieniawskiego objęła pięćdziesiąt instytucji, m.in.: spółki skarbu państwa, banki, przedsiębiorstwa prywatne, hotele i biura turystyczne. Ponadto wciągnięto do współpracy najważniejsze poznańskie instytucje muzyczne (Filharmonię, uczelnię i szkoły muzyczne, Centrum Kultury Zamek, Muzeum Instrumentów Muzycznych, agencje i biura koncertowe) oraz media. Zacieśniono kontakty z klubem Rotary International. Samo Towarzystwo, na początku XXI w. liczące około 170 członków, stało się rodzajem klubu gromadzącego poznańską elitę ze świata kultury, nauki, gospodarki, polityki, nie wyłączając Kościoła. Integracja środowiska kulturalnego miasta stała się naczelną ideą Towarzystwa im. H. Wieniawskiego. Coraz skuteczniej pełniło ono rolę środowiskowego mediatora i katalizatora powszechnej współpracy. W skład Zarządu instytucji wchodziło wielu znakomitych poznańskich muzyków, m.in. Krzesimir Dębski, Bartłomiej Nizioł, Andrzej Tatarski, pedagodzy poznańskiej Akademii Muzycznej: Stanisław Pokorski, Michał Grabarczyk, Andrzej Łapa, Janusz Kempieński. Pozostali członkowie Towarzystwa są dobierani — według nieoficjalnego, respektowanego przez Walne Zgromadzenie przykazania — spośród grona „ludzi, którzy mają szersze pojęcie na świat i lubią muzykę”.

Spektakularnym przejawem integracyjnej roli pełnionej przez Towarzystwo w życiu kulturalnym Poznania były obchody pięćdziesięciolecia istnienia Konkursów Skrzypcowych im. H. Wieniawskiego w grudniu 2002 r. W ramach uroczystości rocznicowych odbyła się ogólnopolska sesja krytyków i publicystów poświęcona historii konkursów, a także koncerty z udziałem wybitnych wirtuozów: Igora Ojstracha i Aleny Baevej — tryumfatorki Konkursu z 2001 r. Artystom towarzyszyły dwie poznańskie orkiestry: „Amadeus” Agnieszki Duczmal i filharmoniczna pod batutą Jose Florencio.

century had some 170 members, became a club bringing together the Poznań cultural elite of science, economy, and politics, and also the church. The integration of the cultural community of the city became the main mission of the Society. It started to play the role of the community mediator and catalyst of joint cooperation more and more effectively. In the history of the Society the management board included many eminent Poznań musicians, e.g. Krzesimir Dębski, Bartłomiej Nizioł, and Andrzej Tatarski, teachers from the Poznań Academy of Music — Stanisław Pokorski, Michał Grabarczyk, Andrzej Łapa, and Janusz Kempański. Other members of the management board were selected following the unofficial principle, yet respected by the general meeting, from among “people who have extensive knowledge about the world and who like music”.

Celebrations commemorating the fiftieth anniversary of Henryk Wieniawski International Violin Competition in December 2002 were a spectacular manifestation of the integrative role played by the Society in the cultural life of Poznań. The celebrations included a nation-wide session of critics and journalists on the history of the competition, and concerts by such eminent virtuosos as Igor Oistrakh and Alena Baeva, the winner of the 2001 Competition. The artists played their concerts with two Poznań orchestras: Agnieszka Duczmal’s “Amadeus” Chamber Orchestra and the philharmonic orchestra conducted by Jose Florencio.

In May 2003 the Society was host to the 47th General Meeting of the World Federation of International Music Competitions, of which the Henryk Wieniawski International Violin Competition has been one of the founding members (the Frederic Chopin International Piano Competition being the other Polish founding member). During the meeting a decision was made to elect a Poznań Competition member to the Federation’s Executive Committee. It was the initiative of the hosts to start cooperation between four Polish competitions, which are members of the Federation (apart from Poznań and Warsaw, it is the G. Fitelberg Conductor Competition in Katowice and the W. Lutosławski Cello Competition in Warsaw). The meeting was crowned by a concert played by violinist Piotr Pławner, pianist Piotr Paleczny, cellist Bartosz Koziak and conductor Massimiliano Caldi.

In 2002, when Michał Merczyński became director of the Rozmaitości Theatre, cooperation between the Society and the “Malta” Festival came to an end. From then on focus was on the main, statutory activity, i.e. organization of competitions, which was an easy task since the functions of the Society’s president and director of the Henryk Wieniawski International Violin Competition have been entrusted to Andrzej Wituski, who served in both functions until the end of his term of office. Since 2007 the Henryk Wieniawski Society in Poznań has been managed by Bartosz Bryła, a professor of the Poznań Academy of Music. Romuald Polczyński continues as Society secretary while Andrzej Wituski is the office and competition director.

It should be mentioned that in the last five years the Society has operated in dramatically worse economic conditions. When the contract with the Kulczyk Foundation ended, a strategic sponsor was lost. In 2009 the Society had only one sponsor, Enea, which became the main sponsor of the Violin Competition. In 2010 two other companies decided to sponsor the Society – QXL, the administrator of Allegro and the Wielkopolska Spółka Gazownicza. Radio station “Merkury” and the Internet magazine “Naturalnie” are the Society’s partners.



W maju 2003 r. Towarzystwo było gospodarzem 47. Walnego Zgromadzenia Światowej Federacji Konkursów Muzycznych, do której — jako jeden z członków-założycieli, obok warszawskiego Konkursu Pianistycznego im. F. Chopina — należy Konkurs im. H. Wieniawskiego. W czasie zgromadzenia zdecydowano o wybraniu poznańskiego Konkursu do Komitetu Wykonawczego Federacji. Z inicjatywy gospodarzy zainicjowano wówczas współpracę czterech polskich konkursów należących do Federacji (oprócz wymienionych: katowicki Konkurs Dyrygencki im. G. Fitelberga oraz Konkurs Wiolonczelowy im. W. Lutosławskiego w Warszawie). Spotkanie uwieńczył uroczysty koncert z udziałem skrzypka Piotra Pławnera, pianisty Piotra Palecznego, wiolonczelisty Bartosza Koziaka i dyrygenta Massimiliano Caldiego.

W 2002 r. wskutek objęcia przez Michała Merczyńskiego kierownictwa Teatru Rozmaitości zakończyła się współpraca Towarzystwa z Festiwałem „Malta”. Odtąd skupiono się na głównym, statutowym nurcie działalności — organizacji konkursów, ułatwioną w wyniku połączenia funkcji prezesa Towarzystwa i dyrektora Konkursu im. H. Wieniawskiego. Oba te stanowiska powierzono Andrzejowi Wituskiemu, który sprawował je do końca swojej kadencji. Od 2007 r. prezesem Towarzystwa im. H. Wieniawskiego w Poznaniu jest wybitny skrzypek, laureat Konkursu im. H. Wieniawskiego, profesor poznańskiej Akademii Muzycznej Bartosz Bryła. Sekretarzem Zarządu pozostaje Romuald Polczyński, Andrzej Wituski pełni zaś funkcje dyrektora biura i dyrektora Konkursów.

Należy nadmienić, że działalność Towarzystwa w ostatnich pięciu latach przebiegała w dramatycznie pogorszonych warunkach ekonomicznych. Po wygaśnięciu kontraktu z Fundacją Kulczyków utracono bowiem sponsora strategicznego. W 2009 r. Towarzystwo pozostało z jednym tylko darczyńcą — firmą Enea, która stała się sponsorem głównym Konkursu Skrzypcowego. W 2010 r. dołączyły: firma QXL — zarządca popularnego serwisu internetowego Allegro, jako mecenas Towarzystwa oraz Wielkopolska Spółka Gazownicza. Partnerami Towarzystwa są publiczne Radio Merkury i internetowe czasopismo „Naturalnie”.

Z dużą pomocą dziełu Wieniawskiego przyszła w tych latach Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu, współfinansując wydawane dotąd przez Towarzystwo publikacje, w 2009 r. — za zgodą samorządu województwa wielkopolskiego — uratowała istnienie bardzo cennej, głównie dla sprawnej organizacji konkursów, struktury kadrowej, co zapobiegło rozproszeniu doświadczonego zespołu. Zapewniła bowiem u siebie etaty (do końca 2011 r.) sześciu pracownikom biura Towarzystwa, oddelegowując ich jednocześnie do pracy w Towarzystwie. Tym samym Biblioteka weszła do grona współgospodarzy konkursów.

Obok prac nad przygotowywaniem kolejnych edycji turniejów: skrzypcowego i lutniczego, które wypełniają całkowicie pięcioletnie przerwy między poszczególnymi edycjami, Towarzystwo kontynuuje inne formy działalności. Systematycznie organizuje koncerty — samodzielnie bądź we współpracy z poznańską Filharmonią. Ponownie wystąpiła zatem w Poznaniu — staraniem obu instytucji — orkiestra Academy of Saint Martin in the Fields, gościła też Orkiestra Filharmonii Narodowej pod dyrekcją Antoniego Wita, koncertował skrzypek Joshua Bell, a dla tzw. szerokiej publiczności zagrali: zespół Canadian Brass czy cygański wirtuoz skrzypiec Roby Lakatos. W jubileuszowym 2005 r., w którym zbiegły się: 170. rocznica urodzin oraz 125. rocznica śmierci Henryka Wieniawskiego,

In those years extensive support to the Society was extended by the Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Centrum Animacji Kultury in Poznań (WBPiCAK), which co-financed the Society's publications. In 2009, with the consent of the local government of the Wielkopolska Region it helped retain the staff of the Society who have been a very valuable asset, particularly when it comes to the organization of competitions. Six employees of the Society's office were employed by the WBPiCAK and posted to work for the Society. In this way the WBPiCAK became a co-organizer of the competitions.

Apart from the work involving the preparation of new violin and violin maker competitions, which are organized every five years, the Society pursues other forms of activity. It systematically organizes various concerts, either independently or in cooperation with the Poznań Philharmonic. Among the orchestras invited to play in Poznań were the Academy of Saint Martin in the Fields, the National Philharmonic Orchestra conducted by Antoni Wit, violinist Joshua Bell and the Canadian Brass and Roby Lakatos, a Gypsy violin virtuoso. In the jubilee year of 2005, the year of the 170th anniversary of Henryk Wieniawski's birth and the 125th anniversary of his death, attempts were made to commemorate the composer with a special resolution adopted by the Polish Parliament (adopted by acclamation). A number of concerts were played to commemorate the Society's patron. The awards of the Society were presented to Stefan Stuligrosz, Jadwiga Kaliszewska and Mieczysław Dondajewski for their invaluable support and work for the Society.

A series of concerts *Po Wieniawskim* [After Wieniawski's competition] organized in 2006 and played by the winners of the Poznań competition were met with profound interest. Other events organized by the Society in 2008-2010 included a concert by a Group of 12 Cellists of the Berlin Philharmonic (2008), a concert by Marina Jashvili (2008), a concert by Alice Burla, a twelve year old Canadian pianist (2009), and Andrzej Jagodziński's Trio in a programme entitled "Chopin and jazz" (2009). In 2007 the Society again invited The King's Singers to Poznań, and the Canadian pianist Angela Hewitt whose concert included preludes and fugues from Volume I of J.S. Bach's *Wohltemperiertes Klavier*. In March 2008 Poland's accession to the European Union was commemorated with Wieniawski's *Legenda* [Legend] and *Polonez* [Polonaise] played by a few young violinists in the lobby and on the escalators of the Ławica airport in Poznań, which in 2006 was named after Henryk Wieniawski.

On 22 November 2010, a year before the 14th Violin Competition, the Society, supported by its sponsors, organized a special concert in the National Philharmonic in Warsaw played by the winners of the previous competitions — Alena Baeva (2001) and Agata Szymczewska (2006). The Iuventus orchestra was conducted by Maxim Vengerov, the main animator of the 2011 competition.

Apart from these extra concerts, the Poznań Musical Salons, the idea of Tadeusz Szantruczek, a Society member, journalist and critic, and the Muzyka Concerts in the White Hall were continued. The Society continued its cooperation with the Poznań Academy of Music being the main organizer of the national competition for violin, viola, cello and double bass players – the Z. Jahnke violin competition, the Jan Rakowski viola competition, the Dezyderiusz Danczowski cello competition and the Adam Bronisław Ciechański double bass competition, and also the Włodzimierz Kamiński violin maker competitions. Since 2010 the



a także 120. rocznica istnienia Towarzystwa od pół wieku noszącego imię Henryka Wieniawskiego, podjęto starania o uczczenie pamięci kompozytora specjalną uchwałą nadaną przez Sejm RP (przeszła przez aklamację). Odbłyło się szereg koncertów upamiętniających patrona. Nagrodami Towarzystwa uhonorowano osoby najbardziej mu zasłużone: Stefana Stuligrosza, Jadwigę Kaliszewską i Mieczysława Dondajewskiego.

Dużym powodzeniem cieszył się urządzony w 2006 r. cykl koncertów *Po Wieniawskim*, na którym prezentowali się laureaci poznańskiego Konkursu. Spośród imprez nadzwyczajnych organizowanych przez Towarzystwo w latach 2008–2010 wymienić należy: koncert Zespołu 12. Wiolonczelistów Filharmonii Berlińskiej (2008), występ Mariny Jaszwił (2008), koncert dwunastoletniej kanadyjskiej pianistki Alice Burla (2009), koncert Triady Andrzeja Jagodzińskiego z programem „Chopin i jazz” (2009). W 2007 r. na zaproszenie Towarzystwa ponownie zawitał do Poznania zespół The King’s Singers, a kanadyjska pianistka Angela Hewitt zaprezentowała recital złożony z kompletu preludium i fug z I tomu *Wohltemperiertes Klavier* J.S. Bacha. W marcu 2008 r. wstąpienie Polski do strefy Schengen upamiętniono *Legendą* i *Polonezem* Wieniawskiego wykonanymi przez kilku młodych skrzypków w hallu oraz na ruchomych schodach portu lotniczego Ławica, któremu w 2006 r. nadano imię Henryka Wieniawskiego.

22 listopada 2010 r., na rok przed XIV Konkursem Skrzypcowym, Towarzystwo — przy wsparciu swych dobrodziejów — urządziło w Sali Filharmonii Narodowej w Warszawie nadzwyczajny koncert, w którym wystąpiły triumfatorzy poznańskich turniejów: Alena Baeva (w 2001 r.) i Agata Szyczewska (2006 r.), a orkiestrą Iuventus dyrygował Maxim Vengerov, główny animator Konkursu 2011 r.

Poza imprezami nadzwyczajnymi do 2009 r. kontynuowano Poznańskie Salony Muzyczne — autorskie dzieło członka Towarzystwa, publicysty i krytyka Tadeusza Szantreczka, oraz koncerty Muzyka w Sali Białej. Towarzystwo współpracuje z poznańską Akademią Muzyczną jako główny organizator cyklu ogólnopolskich konkursów dla smyczkowców: skrzypcowego im. Z. Jahnkego, altówkowego im. Jana Rakowskiego, wiolonczelowego i kontrabasowego im. Dezyderiusza Danczowskiego i Adama Bronisława Ciechańskiego oraz lutniczego im. Włodzimierza Kamińskiego. Od 2010 r. Towarzystwo współorganizuje zainicjowany przez młodych muzyków Poznański Festiwal Muzyki Kameralnej.

W dorobku Towarzystwa pozostają również liczne publikacje płytowe. Wydano m.in. płyty autorskie nagrane przez dwoje wybitnych śpiewaków wywodzących się z Poznania: Joannę Kozłowską i Wojciecha Drabowicza, opublikowano utwory kameralne związane z Poznaniem kompozytora Krzysztofa Meyera, a w 2006 r. wydano dwunastopłytkową antologię nagrań Koncertów Laureatów wszystkich powojennych konkursów skrzypcowych (archiwalnych nagrań użyczyło poznańskie Radio Merkury), uzupełnioną wyborem późniejszych nagrań laureatów konkursu przedwojennego. Opublikowano także utwory braci Wieniawskich w wykonaniu skrzypaczki Patrycji Piekutowskiej i pianisty Edwarda Wolanina, płytę Anny Marii Staśkiewicz i Marcina Sikorskiego z utworami Lutosławskiego, Sznittkego i Prokofiewa oraz nagrany przez Bartłomieja Nizioła album zawierający sześć sonat skrzypcowych E. Ysaie’a — w 2010 r. uzyskał on nagrodę „Fryderyka”.

W ostatnich kilku latach nawiązano bądź odnowiono kontakty z innymi krajowymi towarzystwami muzycznymi, w tym z bratnimi Towarzystwami im. H. Wieniawskiego

Society has co-organized the Poznań Festival of Chamber Music which was started by young musicians from Poznań.

The Society is also publisher of many records and CDs, e.g. author's CDs recorded by two eminent singers from Poznań, Joanna Kozłowska and Wojciech Drabowicz. Chamber concerts by Krzysztof Meyer were published. In 2006 a twelve CD anthology with recordings of concerts played by the winners of all post-war violin competitions was released (archival recordings were made available by the radio station *Merkury*), including a selection of later recordings of the winners of the pre-war competitions. Other publications include the works of the Wieniawski brothers played by violinist Patrycja Piekutowska and pianist Edward Wolanin, a CD by Anna Maria Staśkiewicz and Marcin Sikorski with the music of Lutosławski, Sznittke and Prokofiev and an album recorded by Bartłomiej Nizioł with six violin sonatas of E. Ysaye – in 2010 the album won the Fryderyk award.

In recent years contacts were established or renewed with other Polish musical societies, including the Henryk Wieniawski Society in Lublin and that in Szczawno Zdrój. Cooperation was started with institutions based in Poznań – “Pro Sinfonika” (a school competition on the knowledge about Wieniawski, 2006), “Nasz Klub” (a series of meetings “Musical Poznań with Wieniawski”, 2006), the new concert hall “Waga Miejska”, where in October 2007 a series of concerts was played by all the winners of the 13th Henryk Wieniawski International Violin Competition.

The Poznański Chór Kameralny [Poznań Chamber Choir] conducted by Katarzyna Matelska (with Ryszard Ciesielski as its president) is the pride of the Henryk Wieniawski Society. In 2005-2010 the choir gave concerts in Poland and abroad, won a few prestigious awards and marked its presence in the musical life of Poznań.

In the last five years the number of Society members has ranged from 160 to 170. This group has formed a consolidated community, which not only organized spectacular concerts but also worked hard to contribute to and develop musical culture in Poznań and Poland. The Society was a place frequently visited by many people – in the report on the activity of the Society in 2005/2006 we read “we have been visited by our members, [...], guests from near and far away, expected and unexpected, artists, scholars, clergy, politicians, diplomats, representatives of economic groups, and organizers of cultural life”. In another place in the report we read words written with pride and satisfaction, “the prestige of the Society has been strengthened and its readiness to play the role of community integrator and the skill of mitigating conflicts have been noticed”. This last sentence can serve as the best conclusion to this short narration about the role that the ageless but always creative Henryk Wieniawski Society in Poznań has played and wants to play.



w Lublinie i Szczawnie Zdroju. Podjęto współpracę z poznańskimi instytucjami: „Pro Sinfonią” (Szkolny turniej wiedzy o Wieniawskim, 2006 r.), „Naszym Klubem” (cykl spotkań „Muzyczny Poznań z Wieniawskim”, 2006 r.), z nową salą koncertową „Waga Miejska”, w której w październiku 2007 r. odbyła się seria występów wszystkich laureatów XIII Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego.

Chlubą Towarzystwa im. H. Wieniawskiego pozostaje Poznański Chór Kameralny działający pod kierownictwem Katarzyny Matelskiej (prezesem chóru jest Ryszard Ciesielski). W latach 2005–2010 zespół odbył liczne wyjazdy krajowe i zagraniczne, zdobył kilka prestiżowych nagród, zaznaczył też swoją obecność w życiu muzycznym Poznania.

W czasie opisanych tu ostatnich pięciu lat liczba członków Towarzystwa utrzymywała się na podobnym poziomie — od 160 do 170 osób. Grupa ta tworzy skonsolidowaną społeczność, którą łączą nie tylko spektakularne muzyczne inicjatywy czy praca na rzecz powiększenia stanu posiadania miejskiej i krajowej kultury muzycznej, ale i codzienne sprawy wspólnie przeżywane w coraz bardziej przyjaznej siedzibie Towarzystwa, do której — jak czytamy w sprawozdaniu z działalności placówki za sezon 2005/2006 — „zaglądają członkowie Towarzystwa [...], przychodzą goście z bliska i z daleka, oczekiwani i niespodziewani — artyści, naukowcy, duchowni, politycy, dyplomaci, reprezentanci sfer gospodarczych, organizatorzy życia kulturalnego”. W innym miejscu sprawozdania czytamy pisane z dumą i satysfakcją słowa: „w społecznym odczuciu umacnia się prestiż Towarzystwa, a jego gotowość spełniania roli integrującej środowisko, chęć do łagodzenia sporów — bywają dostrzegane”. Zdanie to może służyć za najlepsze podsumowanie powyższej skróconej narracji na temat roli, jaką pełniło i nadal chce pełnić ponadwiekowe, ale wciąż poszukujące i twórcze Towarzystwo im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu.

Bibliografia

- Archiwum Towarzystwa Muzycznego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu (zbiory wycinków prasowych na temat Konkursów Wieniawskiego opracował Tadeusz Boniecki).
- Edmund Grabkowski, Romuald Polczyński, *50 lat Międzynarodowych Konkursów im. Henryka Wieniawskiego 1935-1985*, Poznań 1986.
- Edmund Grabkowski, Krystyna Winowicz, Barbara Zakrzewska-Nikiporczyk, *Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu dawniej Koło Śpiewackie Polskie 1885-1985*, Poznań 1985.
- Norbert Karaśkiewicz, *Międzynarodowe Konkursy Skrzypcowe im. Henryka Wieniawskiego 1935, 1952, 1957*, Poznań 1962.
- Tadeusz Świtała, *Międzynarodowe Konkursy im. Henryka Wieniawskiego 1935-1966*, Poznań 1967.



Indeks nazwisk

- Abbado Claudio 298-300
Abiko Chie 135, 137, 139, 283
Absil Jean 258
Abussi Antonio 20, 24
Acker Dieter 283
Adams Elwyn 49
Agenta Leonora 60
Aikawa Mariko 135
Aizenberg Alexander 123
Akiba Mika 135
Allan Geoffrey 109
Altmann Fritz 49
Ambrose Priscilla A. 60, 62
Amy Gilbert 270
Andersen Arvid 20
Andrzejowski Adam 33
Antczak Stanisław 114
Anton Hubert 20, 22-23
Antonello Cara Mia 162
Antonova Antonina 85
Ara Augustin Leon 49-50, 148
Arenkow Aleksander 60, 62
Artysz Jerzy 85
Arutiunian Aleksander 85, 87, 266
Arutunian Gracjia 86
Asinari Sandro 253
Atanasiu-Ciulei Lenuta 109, 112
Augustyn Kinga Natalia 179
Avramov Vladimir 34, 38, 47, 58, 84, 122
Axelrod Herbert R. 124, 139
Bacewicz Grażyna 20, 24, 33-34, 42-43, 47-48, 52-53, 64-65, 69-70, 75, 95, 107, 133, 177-178, 258
Bach Jan Sebastian 33, 47, 57, 69, 83, 95, 102-103, 107, 110, 121, 124, 133, 139, 147, 159, 170, 177, 268, 288-289, 309-310
Bachleda Andrzej 59
Baeva Alena 161, 163, 165, 168, 178, 301, 306-307, 309-310
Balaz Rudolf 49
Baldwin John 135
Balint Maria-Gabriela 85
Balzarini Pier Angelo 230
Bałaban Lech 123
Banyak Kalman 36, 40
Baranowska Maria Małgorzata 123
Baranowski Krzysztof 135
Baranowski Marcin 282
Barinowa Galina 192-193
Barta Michaly 85
Barter Gunnar 49
Bartok Bela 95, 107, 133, 159
Bartosiak Franciszek 49
Bartosiak Tomasz 109
Bartoszek Józef 212, 219, 222, 228, 234, 239
Batzdorf Wolf-Dieter 85
Bauer Jean 192, 198, 210, 212
Bauer Milan 49
Bączyk Z. 68
Bąk Jerzy 164



- Bąkowski Zenon 36
Beethoven Ludwig van 83, 102-103, 107, 110, 112, 116-117, 121, 133, 147, 159, 160, 177, 288-291, 298-299
Behrendt Marianna 60
Bekker Paul 286-287
Bell Joshua 300, 308-309
Berger Ernest 20
Berger Roman 282
Berlioz Hector 189
Besancon Sophie 135
Betton-Prati Danuta 71
Bezrodnyj Igor 58
Bezwierchnyj Michail 71, 73-74
Bibalo Antonio Gino 259
Biber Heinrich von 47, 57
Bielański Mieczysław 194, 212, 214, 222-223
Bierut Bolesław 291, 294
Bignami Otello 194
Bidental Leopold 19
Binet Anne-Marie 85
Birkholz Holm 97
Biro Joseph 20
Bisiach Leandro 192, 198-199, 206
Bleja Mikołaj 146
Błaszczok Aureli 97, 109, 112
Błaszczyk Łukasz 149, 151
Błażejewska Małgorzata 71, 73
Bobak Jan 230
Bocek Mirosław 123
Boehlmann Harald 188
Boehme Baldur 279
Boeschke Józef 290-291
Bogdanas Constantin 85
Bojkowska Izabela 238
Bokay Csaba 36, 40
Bolze Christina 97
Boniecki Tadeusz 304-305, 313
Boreyko Andrzej 189
Borgulya Andras 276
Borstlap John 276
Bosse Gerhard 34
Bottero Alessandro 20, 24
Bouillon Gabriel 19, 47
Brahms Johannes 83, 107, 116-117, 121, 133, 159-160, 177, 252, 298-299
Bręczówna Zofia 263
Britten Benjamin 290-291
Brodskij Vadim 90-93, 97, 99-100, 187
Bron Zachar 90-91, 97, 99-100
Broniewska Klaudyna 123, 149
Broniewski Karol 289-291
Bruczkowski Krzysztof 71
Brueckner Wilhelm 214, 224
Brylanka Maria 71, 73
Bryła Bartosz 109, 112, 239, 252, 307-308
Bryła Michał 179, 255
Brzewski Zenon 84, 96, 122, 136
Brzezinski Aleksandra 149
Brzoza Katarzyna 135
Buennagel Wolfgang 234
Burchardt Paweł 190
Burek Kazimierz 214
Burian Tomas 241
Burkiewicz Franciszek 192
Burla Alice 309-310
Buschinger Karina E. 149, 151
Buszkow Ewgenij 118-119, 123-124
Bystrożyński Władimir 210-211

Caillon Liliane 49
Caldi Massimiliano 307-308
Cani Roberto 135
Capata Mirala 97
Capela Antonio 208, 212, 214, 222-223, 228-230, 234, 236, 248
Capela Domingos F. 214
Capela Joaquim Antonio 230
Casellas Fernando Gonzales 279
Ceglińska Izabela 123
Celiński Andrzej 167
Chaczaturian Karen 274
Chaczababian Igor 275
Chasyd Józef 20, 22, 24
Chiesa Graziella 49
Chmielewski Tadeusz 114
Chopin Fryderyk 12-13, 18, 52, 100, 116, 134, 149, 307-308
Christiansen Niels Simon 20
Chumek Henryk 20
Chylewski Andrzej 168
Ciastowski Przemysław 158
Ciechański Adam Bronisław 309-310
Ciesielski Ryszard 311-312
Coleasa Sabina 97
Colombo Pierre 274, 276
Combes Jean-Rene 283
Coral Giampaolo 283
Coratti Ivano 223
Corrado Vitale 280

- Cox Travis A. 60
Cozighian Varujan 108
Craioveanu Mihai 97
Cruz Henry 85
Cyganow Dmitrij 34
Cyz Tomasz 190
Czajkowski Piotr 69, 74, 90-91, 98, 159, 177, 298-299
Czajkowski Renard 85-86, 98, 110-111, 123, 213, 239, 275, 278
Czekaj Stanisława 49
Czepiel Wojciech 97
Czermak Stefan 85, 87
Czernik-Gracka Andrzej 241
Czistiakow Andrei 135
Czyż Henryk 44-45
- Danchenko Victor 161
Danczowska Kaja 64-65, 71, 73-74, 122
Danczowski Dezyderiusz 309-310
Daniel Frantisek 34, 38, 47-48
Dautricourt Nicolas 161, 166
Dąbrowski Arnold 252, 255
Dąbrowski Florian 270, 274, 278, 282, 296-298
Debussy Claude 95, 133
Decuyper Ginette 123
Dekov Emil 49
Dembiński Bolesław 286-287
Derewecki Mariusz 123, 282-283
Dębski Krzesimir 170, 306-307
Dilworth John 250
Dimcevski Gorgi 161
Dobosiewicz Erika 135, 137, 139, 149, 151
Dobrochotow Boris 198-199, 206, 218-219
Doffin Catherine 49
Dondajewski Mieczysław 140, 284, 296-299, 309-310
Dorożala Witalis 290-291
Dorożala-Brodniewicz Teresa 168
Drabowicz Wojciech 310-311
Draže Jadwiga 20
Drevo Josef 20
Drewniak Maria 36
Drzygła Emanuel Kamil 149
Dubiska Irena 19, 34, 38, 42-43, 47-48, 58, 64-65, 70, 75, 78, 81, 84, 86, 96-97, 122, 126, 192-193, 198-199, 206, 210-211
Duczmal Agnieszka 140, 282, 296-297, 306-307
Dutois Charles 298-299
- Dworakowski Jan 19
Dworzak Antonin 159, 178
Dworzecki Zdzisław 128-129, 142-145, 170, 238, 298-299
Dyżewski Marek 168
Dziadek Magdalena 8-9, 286-287
- Eckertz Reimund 123
Ehlers Fritz 58
Ekier Jan 36
Elgar Edward 170
Elkan Maurice 20, 24
Ellerman Jens 136
Enescu George 42-43, 116-117
Erduran Ayla 49-50
Etii Karl 278
- Fajn Roza 49-50
Farkas Ferenc 266-267
Favier Amanda 161
Faure Gabriel 147
Fechner Albin 71
Feigin Scott 90-91
Fenyves Lorand 20, 24
Feren Olaf 200
Ferrari Giorgio 136
Fiejgin Grigorij 234
Figueroa Jose 20, 24
Filipczak Magdalena 179
Firlej Stanisław 168
Fischer Franz Michael 123
Fitelberg Grzegorz 19, 307-308
Flesch Karl 80-81, 116-117
Florencio Jose Maria 163, 167, 306-307
Fodor Eugene 85
Foltyn Maria 36
Fournier Jean 58, 70, 84, 96
Franck Cesar 177
Frey Charles 49
Friedmann Martin 49
Friend Rodney 122
Frischenschlager Michael 122, 136, 144-145, 148, 244, 250, 252
Fritzsche Gustav 47
Froncu Paraschiv 49
Frydrych Jacek 71
Fujiwara Yutaka 279
Furgeri Biancamaria 280, 283
Furusawa Eiko 97
Furusawa Iwao 109, 112



- Gadulanka Jadwiga 85
 Gadzała Artur 135
 Gadzina Tadeusz 85-87
 Gaede Daniel 135
 Gaertner Wilhelm 206
 Gagnebin Henri 64-65, 70, 75
 Galdi Enzo 283
 Gand Gen Xiad 241
 Garzon Yamir Enrique Portuondo 123
 Gaspar Zsigmond 20, 24
 Gasperek Tibor 70, 84
 Gawronik Aleksander 138
 Geanta Ionel 70
 Gelen Evgenija 135, 149
 Geminiani Francesco 57, 69
 Georgieva Eli 123
 Gertler Andre 34, 42-43, 47-48, 96, 108, 122
 Gheorghiu Stefan 96
 Giannuzzi Maria Luigia 283
 Giczko Ginka 71, 73
 Gieburowski Waclaw 290-291
 Gilboa Jacob 283
 Gimpel Bronislaw 20, 22-23, 84
 Gingold Josef 70
 Girunyan Oganies 179
 Gizelski Mieczyslaw 193
 Głowacka Danuta 97
 Godina Tatiana 85
 Godo Yuko 149
 Godson Daphne 49-50
 Goldsztejn Boris 20, 22-23
 Gonzales Louis 272
 Gosiewski Eugeniusz 194, 206
 Gotkovsky Nell 49-50
 Goulard Antoine 60, 62
 Górczyńska Barbara 78-81, 85-87, 276, 279
 Górczyński Zdzisław 34, 44-45, 49, 58
 Grabarczyk Michał 64-65, 71, 73, 122, 181, 211, 228, 232, 235, 244, 247, 270, 306-307
 Grabiec Andrzej 71
 Grabkowski Edmund 6-7, 97-98, 114, 126, 128, 129, 135, 148, 231, 275, 284, 294-299, 305-306, 313
 Gracz Eduard 162, 165, 180
 Gracz Jewgenij 109
 Graetzer Guillermo 272
 Granvig Marianne 169
 Grasbeck Manferd 97, 109
 Graviers Raphaëlle des 49-50
 Green Lisa 123, 135
 Grigoriew Władimir 228-229
 Grindienko Tatiana 78-81, 85-87
 Grinke Frederick 70, 84, 96
 Grobelny Ryszard 188
 Gruenschlag Dawid 20
 Gu Chen 149
 Guetter Kurt 214, 219
 Gugala Sebastian 135, 137, 139, 161
 Gumna Barbara 190
 Gumny Jerzy 170
 Gumna Katarzyna 170
 Gutman Natan 20
 Gutowska Anna 161
 Guz Agnieszka 179
 Guz Andrzej 139
 Haapanen Thomas 162
 Haendel Ida 20, 22-23, 116-117, 122, 180-181, 187-189
 Haendel Georg Friedrich 288-289
 Hahn Detlef 97
 Hakowska Alicja 19
 Hallgrimsson Hafliði 279
 Han Soojin 161, 165, 168
 Hanai Rimi 135
 Harada Koichiro 162, 180-181
 Hargrave Roger 250
 Harth Sidney 28-29, 42-43, 49-50
 Hashimoto Hiroshi 135
 Haufa Jakub 161, 166, 168
 Haydn Józef 296-297
 Herman Fryderyk 20, 24
 Herman Stefan 112
 Herreweghe Philippe 299, 302
 Hewitt Angela 309, 310
 Hidy Marta 36, 40
 Hindemith Paul 95, 107, 288-289
 Hiolski Andrzej 123
 Holbling Quido 71, 73
 Holmstrom-Złotnicki Jarosław 135
 Honegger Arthur 44-45, 288-289
 Hop Andrzej 149, 151
 Huberman Bronisław 80-81
 Hubicki Władysław 267, 294-295
 Humel Vaclav 19
 Hummel Franz 282
 Ignatius Anja 84
 Igonina Julia 161
 Iosub Rodica 85

- Ishibashi Yukiko 149
Ishikawa Shizuka 78-81, 85, 87
Iso Eriko 149
Ivanova Dora 49-50
Iwanow Igor 36, 40, 193, 259
Iwazumi Ray 149
- Jabłoński Maciej 304-305
Jabłoński Roman 123
Jackowiak Izabela 190
Jagodziński Andrzej 309-310
Jahnke Zdzisław 34, 47-48, 192-193, 294-295, 309-310
Jakimowicz Julia 85
Jakowicz Krzysztof 54-55, 60, 62, 96
Jamry Franciszek 20
Janicke Haike 123
Janik Andrzej 244
Jankielewicz Jurij 70, 78-79
Jankowska Helena 92-93, 168, 190
Janowski Piotr 64-65, 71, 73-74
Jański Jan 212
Jarecka Monika 135, 137, 139
Jarzębski Józef 34
Jasek Ladislav 36, 40
Jasiurkowski Tadeusz 241
Jasiurkowski Piotr 179
Jaskulski Janusz 164
Jaszwili Marina 36, 40, 122, 148, 164, 180-181, 188, 244, 247, 250, 252, 309-310
Jaura Ferdinand W. 192-193, 198
Jazdon Andrzej 304-306
Jenczeva Dora 97
Jeziorkowski Andrzej 56
Jizuyka Hiroshi 230
Jones Thomas 123
Joo Jaromir 224, 244
Jourdan-Morhange Helene 34
- Kabara Robert 123-124
Kabelac Miloslav 69, 259, 262
Kachiro Jaime 20, 24
Kaczmarek Wojciech Szczęsny 236
Kadesha Jonian-Ilias 179
Kadosa Pal 258
Kageyama Seiji 109, 112
Kai Maya 149
Kaine Carmel 49
Kalanka Małgorzata 71
Kalchev Stoyan 49-50
- Kalinowski Konstanty 238
Kaliszewska Jadwiga 49, 52-53, 57, 60, 62, 84, 96, 100, 108, 122, 136, 148, 162, 206, 210-211, 218, 222-223, 228-229, 234, 238-239, 244, 247, 250, 270, 275, 278, 282, 298-299, 309-310
Kallegorskaja Inna 113
Kaloferov Apostol 228
Kamilarov Emil 36, 40, 70, 96, 108
Kamiński Włodzimierz 164, 193, 201, 210, 215, 218, 222, 225, 228, 231, 234, 309-310
Kamio Mayuko 161, 165
Kanga Homi 36, 38, 40
Kania Józef 36
Katona Bela 70
Kantuscher Josef 200, 244
Kapr Jan 267
Karaśkiewicz Norbert 313
Kareńska Anna 139
Karlłowicz Mieczysław 33, 42-43, 47, 85, 95, 98, 121, 123, 147, 298-299
Katlłowicz Jerzy 44-45, 49, 128-129, 134
Kawabata Narimichi 135
Kawaguchi Shizuka 109, 149
Kawaguti Elisa 112
Kawalla Stanisław 49, 60
Kayah 302-303
Kazazian Gaik 161, 165-166
Kazumyan Arsen 161
Kaźmierska Marta 190
Keem Eunice 161
Kelman Rudolf 97
Kempiński Janusz 151, 306-307
Kennedy John 54-55
Kennedy Nigel 170
Keszowski Henryk 49
Kihara Hirotohi 283
Kijanka Norbert 236, 246
Kikuta Hiroshi 253
Kim Sun-Hee 161
Kisza Paweł 161, 179
Kjellstrom Sven 19
Klajnman Teodor 20
Klawiter Władysława 205, 267
Klier Franz J. 194
Klimashevskiy Simeon 179
Klimkiewicz Jacek 85
Kobayashi Michiko 161
Kobayashi Tamaki 135
Kochański Paweł 69



- Kochański Wacław 19
Kocergin Anatolij 214, 224, 228, 234, 250, 252
Koczy Marek 190
Kodaly Zoltan 288-289
Kogut Małgorzata 161
Kolesiński Józef 134
Kolundzija Jovan 71, 73
Komissarow Mark 49-50
Konishi-Jankowska Asa 92-93, 97, 99, 278
Kopczyński Józef 87
Koprowski Wojciech 179
Korkeala Katinka 135
Korsak Władysław 20
Kosteck Gregory W. P. 275
Kostylev Sergey 161
Koszeliński Kazimierz 20
Kotoński Włodzimierz 270
Kouba Marian 71
Kovacs Denes 58
Kovaceva Maja 85, 97
Kowacz Igor 267
Kowalski Zygmunt 97
Koziak Bartosz 307-308
Kozłowska Joanna 310-311
Krajkeman Stefan 20
Krame Magne 241
Kramer Stefan 303-304
Krawczuk Aleksander 126
Krebbers Herman 142-143, 148, 162
Kreisler Fritz 69
Kremer Gidon 78-79, 302-303
Krenz Jan 30-31, 39
Kretzschmann Udo 236
Krongold Ruta 20
Król Stanisław 230, 236
Król Tomasz 135
Krupa Antoni 236, 239
Krupa Krzysztof 253
Krupa Marcin 247
Krysa Oleg 54-55, 60, 62, 108, 114
Krzemieński Witold 72, 268
Krzyszowiec Szymon 149
Krzymańska Anna 83
Kubas Piotr 192, 208
Kuberska Zofia 85
Kubiak Maria 85
Kubinyi Attila 49
Kucera Vaclav 278
Kulczyk Grażyna 172-173, 303-304, 307-308
Kulczyk Jan 172-173, 187, 303-304, 307-308
Kulczyński Stanisław 140, 296-298
Kulenkampff Georg 19
Kulka Konstanty Andrzej 64-65, 71, 85, 102-103, 108, 111, 128-129, 136, 148, 162, 172-173, 179-180, 189, 302-304
Kułakowska-Szwaiger Maria 114, 139
Kunert Regina 114
Kurczewska Alina 135, 168
Kurczewski Jerzy 268, 296-297
Kurkowiak Waldemar 85
Kurkowicz Joanna 135
Kurosaki Hiro 90-91, 97, 99
Kusz Monika 190
Kute Laszlo 60
Kuzel Vila 208, 210
Kuźmiński Łukasz 161
Kuźniecowa Wiktor 123, 125
Kvamme Magme 247
Kwaśnik Ludwik 296-297
Kwaśnik Stanisław 290-291
Kwaśny Wiesław 85
Kwiecińska Dorota 135

Labuda Barbara 167
Lakatos Istvan 192-193
Lakatos Roby 301, 308-309
Lalo Edouard 147, 178
Lang Albert 194
Latoszewski Zygmunt 288-291
Lavrov Stepan 179
Lazzari Nicola 230
Leber Jean 49-50
Leclair Jean-Marie 47, 57
Lee Mah-Ri-Sol 179
Lee Mari 179, 182
Lefeld Jerzy 259
Legley Victor 259
Lehmann Wilfred 49
Lelek Marta 161
Lenz-Lewandowski Stanisław 36
Leśniewicz Iwona 190
Lewandowski Stanisław 96, 122
Lewenstein Bronisław 19
Liebig Sebastian 149
Liebig Tomasz S. 149
Liebig Zbigniew 86
Lin Lucia 90-91, 97
Linale Charles A. 97, 99
Lipiński Karol 33, 47, 95, 121, 147, 189

- Little David 283
Locatelli Pietro 47, 57
Long Marguerite 52-53
Loska Robert 246
Lupu Sebran 85
Lutosławski Witold 36, 85, 123, 134, 147,
149, 258, 307-308, 310-311
- Łabecki Maciej 161
Łapa Andrzej 244, 250, 253, 306-307
Łazov Vladimir 85, 97
Łuczak Alojzy Andrzej 298-299, 302
Łukasz Wojciech 241, 244-245
Łukomska Halina 59
Łyś Waldemar 190
- Macaux Claude 49
Machatschek Alois 135
Machowska Maria 179, 185
Mackiewicz Adrian 135
Maćkowiak Edmund 296-297
Madziar Lucja 161
Magyar Tamas 20, 24
Mahler Gustav 300
Makowski Mieczysław 280
Maksymiuk Jerzy 57
Malawski Artur 33, 71
Malczewski Władysław 59
Malinin Władimir 49-50
Malkin Bracha 161, 165
Małecki S. 46
Mann Sydney 49
Manoliu Georges 58, 84
Manolova Raina 36
Mantovani Nadia 223
Marchel Zbigniew 109
Marchi Lorenzo 230
Marduła Franciszek 219
Mariani Bernardo 283
Markowska Elżbieta 166
Maros Rudolf 270
Marriner Neville 44-45, 174-175, 178
Marschner Wolfgang 84, 96, 108, 180-181,
270, 274, 278
Martinon Jean 69, 107
Marvin Lucinda 97
Mas Rosa 20
Masters Robert 136
Matelska Katarzyna 311-312
Matsuda Tetsuo 224, 250, 252
- Matsudaira Akira 282
Matsumoto Chisako 135
Matsuoka Junji 230
Mayor Valeriu 85
Mądrozkiewicz Joanna 97
McGann Christina 161
Meinel Hermann 192-193, 198-199
Mendelssohn-Bartholdy Feliks 147, 177, 298-
-299
Mendelssohn Klara 20
Menuhin Yehudi 42-43, 47, 142-143, 148,
151
Merczyński Michał 163, 299, 302, 305-308
Merger Martin 135
Merjanen Jukka 149
Meyer Krzysztof 154-155, 159, 163, 165, 270,
274, 276, 278, 282, 310-311
Michalak Tomasz 60, 62
Michałowicz Mieczysław 19
Michniewski Wojciech 235, 282
Mielnikow Anatolij 71, 73
Mihailović Marija 47, 58
Mikołajczak Ewa 190
Mikołajczak Stefan 163, 167
Mikołajewska Ewa 168
Milewska Barbara 109
Milewski Jerzy 122, 124
Milewski Piotr 90-93, 97, 99-100, 140
Millant Max 218
Miller Simon 97
Minczew Minczo 71, 73
Mintz Shlomo 154-157, 160-162, 169, 302-303
Mishida Ikuko 97
Misievici Christian 276
Miyamoto Megumi 135
Miyazaki Yoe 149
Mizuno Keiko 97, 99
Młynczak Małgorzata 97
Mochizuki Shinaya 230
Moller Peder 19
Mollhoff Susanne 123
Moniuszko Stanisław 36, 288-289
Morassi Gio Batta 214, 222, 228, 234, 240,
248, 250-253
Morassi Giovanni Battista 240, 247
Morassi Simeone 240
Moravec Antonin 36, 49
Moravec Anka Maria 49
Morawski Eugeniusz 19, 22
Morbiter Egon 70



- Morys Mariusz 161, 166
Morski Igor 176
Mościcki Ignacy 24, 128
Mozart Wolfgang Amadeusz 57, 83, 95, 99,
107, 121, 133, 139, 147, 159, 177, 283,
288-291
Mróz Krzysztof 240
Muck Conrad 123
Mueller Harry 194
Mueller Helmut 239, 241
Munroe Anita 152
Muradow Aleksander 222-223
Murata Soroku 228, 234, 236, 239, 244
Murawski Zygmunt 36
Murphy Aubrey 123
Murzabekowa Gauhar 109
Musil Cestimir 200
- Nadgryzowski Sergiusz 259
Nadrzycki Jarosław 161, 166, 168, 179, 185
Namba Hiroe 123
Nardini Pietro 57
Nasdala Carola 109
Nasdala Gudrun 123
Nawrotek Katarzyna 123
Neaman Yfrah 108, 148
Nejman Judif 20
Nentwig Wojciech 144-145, 151, 168-169,
302-303
Netti Giorgio 283
Neuhaus Gienrich 19, 22
Neumiller Marceli 20
Neveu Ginette 12-15, 20, 22-24
Ngo Van Thanh 109
Nguen-Thak Hoan 97
Nguyen Thi 135
Nicolova Elitsa 135
Niemczyk Waclaw 20, 24
Niewczyk Benedykt 169, 190
Niewczyk Maks 169
Niewczyk Marian 198-199
Niewczyk Stefan 169
Nigg Serge 262, 266-267
Nimura Eijin 123, 135, 139
Nizioł Bartłomiej 135, 137-138, 170, 180-181,
302-303, 306-307, 310-311
Noguchi Chiyoko 149, 151
Nordell Benita 123
Noritis Arveds 19
Novobilsky Petr 71
Novotna Nadezda 109
Nowak Adam 187
Nowak Grzegorz 149, 302-303
Nowak Maria Małgorzata 149, 151
Nowobilski Mieczysław 240
Nowowiejski Feliks 288-289
- Obsitos Jan 97
Oguri Machie 78-79, 85, 87
Ohlsson Garrick 302-303
Ohshima Fumi 149
Ojstarch Igor 36, 38-39, 84, 87, 91, 96, 98,
301, 306-307
Ojstrach Dawid 20, 22-23, 42-45, 47-48, 52-53
Olechowski Kazimierz 109, 123
Opieński Henryk 288-289
Orawiec Jan 149
Organiszcak Anna 282-283
Orlik Roland 135, 137, 139
Orwid Grigorij 34
Osostowicz Krystyna 123
Ostrovsky Paul 162
Otani Reiko 149-151
Ou ChihYu 161
Ounapuu Villem 20
Ozim Igor 136, 180-181
Ozimiński Józef 19, 22
- Pachucka-Mazurek Ewelina 123, 282
Paderewski Ignacy Jan 147, 256
Paganini Niccolo 64-65, 69, 71, 95, 107, 121,
133, 147, 177
Palczyński Piotr 307-308
Palei Mrozowicz Tamara 20, 24
Palulis Henryk 36, 40, 259
Pancerz Andrzej 247
Parchomienko Olga 36, 40
Park Jae-Hong 123
Patteson-Knight Robin 114, 152
Paul Dan-Florin 97
Paulsen Jan 19
Pawlak Edward 59
Pawlikowski Jan 228, 234, 239, 248
Pawłowska Maria 179
Pazdera Jindrich 85
Penderecki Krzysztof 140, 274
Perahia Murray 300
Perenyi Esztr 136
Perkowski Piotr 266-267
Persinger Louis 42-43, 47-48, 58

- Petric Ivo 107, 122, 271, 274, 278, 282
Petrosjan Izabella 60, 62
Piekutowska Patrycja 149, 310-311
Pietras Sławomir 298-299
Pietrzak Bogdan 60
Pijarowski Marek 111
Pilar Karel 198, 201, 206, 220
Pilar Tomas 219-220, 239, 250, 252
Pilar Vladimir 200, 220, 222, 248
Piórko Jerzy 230, 235
Pissinotti Marco Imer 241
Plewka-Schmidt Urszula 116-117, 122
Plocek Alexandr 58
Pławner Piotr 135, 137-138, 183, 302-303, 307-308
Pławner Wojciech 179, 183, 185
Płoszaj Zenon 49-50, 84, 96, 108, 122, 136, 148, 210-211, 218, 222, 228-229, 234, 239
Pochanowski Oleg 123-124
Poczekin Jurij 239, 244
Poetzl Josef 194
Pokorski Stanisław 163, 306-307
Polachowska Weneta 49
Pollet Frank 135
Połczyński Romuald 6-7, 190, 296-297, 305-308, 313
Pop Virgil 20
Popescu Elena 85
Popis Jan 169
Popova Evgenija Maria 85
Poradowski Stefan Bolesław 266-267, 288-289
Porpora Nicola 57
Porro Mauro 283
Poulet Gerard 108
Poulet Louis 192, 198-199, 218
Povolotsky Alexander 160, 162
Pralicz Hubert 123
Principe Remy 58, 70
Prokofiew Sergiusz 83, 95, 107, 121, 133, 147, 159, 177, 310-311
Pruszek Feliks 193
Puczek Paweł 60
Pujanek Radosław 149
Pustelak Kazimierz 59
Pyrek Ewa 135, 139, 149

Quenoil Rene 194, 206, 222

Rachmaninow Sergiusz 149, 167
Rackowski Władysław 288-289
Randacher Roswitha 85
Radomski Władysław 190
Radzewski Aleksander 190
Radzikowska E. 165
Rajski Wojciech 98
Rakowski Jan 309-310
Ramez Thierry 135
Ranieri Salvador 276, 280
Raptis Paulos 98
Ravel Maurice 95, 133, 177, 298-299
Regazzi Roberto 244
Reicher Aniela 113
Reinikainen Kalinka 149
Reszniak Anna 149, 151, 161
Richter Eckart 210-211, 218, 222, 228, 234
Richter Mikhail 149
Riegel Abraham 20
Robin Patrick 244
Rocchi Sesto 200
Romanul Alexander 123, 125
Ropski Jacek 161
Rosenbusch Thorsten 97
Rostal Max 47-48, 108, 111, 114
Rothstandt Bronisława 20
Roy Karl 218, 222-223, 228, 248
Rozlach Adam 168
Rózsa Pal 279
Rubas Hanna 238
Rusin Mirosław 60, 62
Rychert Zygmunt 98
Rzędarska Zofia 71

Saint-Saens Camille 69, 147
Samohyl Franz 84, 96
Sarbu Magda 85, 87
Sardo Mary Luisa 20, 22-23
Satanowski Robert 59-60, 72, 74
Sato Hisaya 135
Sawa Kazuhiko 97, 99
Sbernini Luca 239, 241
Scalmati Giorgio 241
Scandroglio Alessandro 253
Schenker Adolf 20
Scherzer Manfred 108, 122, 136, 239
Schmalstieg Herbert 188
Schmidt Włodzimierz 82, 94, 106, 116-117, 122
Schmitt Florent 288-289
Scholz Werner 84, 96
Schubert Franc 147, 154-155, 159



- Schumann Robert 147, 298-299
Scrollavezza Renato 200, 208, 210-211, 218, 248
Seidl Helmut 206
Senderovitz Charles 20
Sepsei Jozsef 49
Sezaki Asuka 149, 151
Shalgina Maria 179, 182
Shibata Yoshiaki 135
Shifter Doran 123
Shih Patricia 123, 125
Shima Yasuko 123
Shimane Megumi 109, 112
Shimizu Eriko 161, 283
Shimizu Kensaku 139, 284
Shiogai Mitsuru 149
Shiraishi Reiko 135, 137, 139
Shirokoji Saki 179
Sibelius Jean 121, 159, 177
Sikorski Marcin 310-311
Sikorski Kazimierz 258
Silito Kenneth 44-45, 49, 238, 299, 302
Simazu Takehito 276
Simovic Roman 161, 165, 168
Siow Lee-Chin 135
Sitkowiecki Julian 36, 38, 40
Siuda Dorota 123, 125
Siwy Andrzej 60, 62
Skalska Emilia 169, 302-303
Skąpski Rafał 166
Skoracki Józef 6-7
Skowron Lidia 71
Skowroński Witold 169
Skupniewicz Norbert 112
Słodyczka Tadeusz 236, 250, 252
Słowik Zbigniew 49
Sobociński Jerzy 139
Sojka Grażyna 135, 282
Sokołow Grigorij 134
Sokorski Włodzimierz 39-40
Solarik Mieczysław 140
Solnica Zygmunt 97
Solodovnikov Lev 179, 185
Sompoliński Marcin 252
Sopoćko Adam 32
Speaker Marylou 85
Spidlen Premysl 200-201, 208, 218-219, 228-229
Spiller Ljerko 20, 22-23
Spisak Michał 52-53, 69, 263
Staar Rene 85
Stabrawa Daniel 97, 170, 302-303
Stahuljak Zlatko 180
Stainer Jacob 248
Stalanowski Stefan 85, 87
Stanulov Stanul 36
Stańczyk Anna 190
Stasiński Józef 49, 114
Staszyszyn Zbigniew 140
Staśkiewicz Anna Maria 179, 184, 310-311
Statkiewicz Edward 36, 40, 58, 70, 193, 207, 259, 296-297
Statkowski Roman 33
Stawska Laura 190
Stefanov Valentin 71
Stepanek Jaroslav 20
Sternicka-Niekraszowa Ilza 288-289
Stęszewski Jan 294-295, 297-298
Stockel Thierry 123
Stokowska Nina 20
Stradivarius Antonio 164
Strauss Lothar 109, 112, 123, 125
Strauss Richard 147
Strawiński Igor 107, 133
Stróżyk Władysława 189
Stryja Karol 148
Studer Oscar 19
Studynka Cyril 85
Stuligrosz Stefan 59, 140, 268, 290-291, 297, 298, 309-310
Sturesteps Valdemars 20
Suchecka Magdalena 109, 112, 270, 275
Suchocki Wojciech 164, 251
Suchowiejko Renata 305-306
Suh Leong Min 161
Suk Josef 69
Sultanow Aleksiej 149
Sumpik Jiri 49-50
Sungwon Yoon Caroline 161
Suzuki Ari 179, 182, 184, 187
Suzuki Hiroko 123, 125
Szabelski Bolesław 290-291
Szadkowski Natalia 179
Szadowiak Marianna 179, 255
Szaleski Mieczysław 19
Szałowski Antoni 69, 133
Szaniecki Krzysztof 190
Szantruczek Tadeusz 168, 309-310
Szasz Jozsef 36
Szederkényi Nandor 97

- Szeligowski Tadeusz 28-29, 35-36, 39, 262, 291, 294-297
Szeryng Henryk 64-65, 70, 74, 76, 102-103, 108, 110, 114, 124
Szichmurzajewa Zofia 136, 239
Szkurat K. 165
Szlabs Bronisław 132
Szlachta Klaudia 161
Szlezer Zbigniew 108
Szlubowska Marta 135
Sznittke Alfred 310-311
Szokolay Sandor 259
Szostak Zdzisław 71-72, 207, 290-291
Szostakowicz Dymitr 133, 159, 177, 189
Szostek-Radkowa Krystyna 85, 123
Szraiber-Knittel Weronika 85
Szyglic Mieczysław 20
Szucs Mihaly 84
Szulc Zdzisław 164, 192
Szulkin Denis 161
Szwajger-Kulakowska Magdalena 114
Szwalbe Mieczysław 20, 24
Szwarc Marek 60, 62
Szejewska Aleksandra 135
Szymanowski Karol 33, 36, 42-43, 47, 57, 59, 69, 78-79, 83, 85, 95, 98-99, 107, 121, 123, 133-134, 138, 147, 149-150, 159, 177, 288-290, 298-299
Szymczewska Agata 179, 184, 187, 309-310
Szyrocki Jan 123

Śliwiński Zdzisław 28, 31, 35
Śliwka Karol 120
Świrek Józef 194, 198-199, 206, 210, 212, 218
Światała Tadeusz 313

Taconne Pierre 239, 241
Takahashi Hikoro 161, 165
Tanaka Akiko 149-150
Tanasescu Andrei 280
Tarabuko Wasylj 135
Tarara Stefan 179, 182
Tarius Blanche 36, 40
Tartini Giuseppe 47, 57
Taschner Gerhard 47-48
Tatarska Janina 304-305
Tatarski Andrzej 139, 164, 239, 270, 302-303, 306-307
Tatewoşjan Eduard 71, 73
Tatrai Vilmos 47-48

Taubic Adam 123
Tawroszewicz Stanisław 20, 24
Telmanyi Emil 58
Temianka Henry 20, 22-24
Terpitz Felicia 135
Thayer Jeff 161
Thibaud Jacques 34, 52-53
Tieles Evelio T. 60, 62
Tippett Michael 258
Tkacz Piotr 190
Tomasek Jiri 60, 96
Tomaszewska Iwona 190
Tomaszewska Ludwika Maja 179
Tomaszewski Tomasz 109
Tong Tong Gao 240
Tormo Juan Alós 20
Totenberg Roman 96, 108, 128-129, 136
Towarnicka Elżbieta 123
Treger Charles 52-55, 60-61, 144-145, 148
Tritt Henryk 282-283
Trojanowski Michał 71
Trompler Christian 97
Tsai Chen-Han 179
Tsukahara Ruriko 97
Tuliszka Katarzyna 190
Turski Zbigniew 42-43, 47

Ueda Haruko 139
Uemura Naho 135
Uemura Riyo 135
Uesato Hainako 161
Ulitskij Igor 246
Umińska Eugenia 34, 40, 43, 47, 52-53, 57-58, 70, 84, 192-193, 198-199, 206
Unierzyski Jerzy 6-7, 76, 100
Unno Yoshio 96, 108, 111, 136, 148
Urbaniak Monika 109, 113
Urushihara Keiko 109, 111-112
Usmanbas Ilhan 267

Vahala Elina 149, 151
Vandenbogaerde Bart 179
Vas Tamas 49
Vavra Josef 194
Venczel Ildico 97
Vengerov Maxim 174-175, 189, 303-304, 309-310
Veracini Francesco Maria 47, 57
Viener Chantal 97
Vieuxtemps Henri 147



- Vikman Laura 149
 Visconti Leila 276
 Vito Gioconda de 47-48
 Vogel Juliane 123
 Voigt Jochen 224
 Voigt Walter 206, 210
 Vrbacka Dagmar 85
 Vyoral Zdenek 49
- Waghalter Jolanthe 20
 Wagner Oscar 34
 Wagner Ryszard 288-289
 Wajman Michail 97, 99-100
 Wakabayashi Nobu 123-124
 Waldorff Jerzy 164
 Wallek-Walewski Bolesław 288-289
 Wałęsa Lech 128-129
 Wandtke Anna 161
 Wang Weiyi 161
 Warykiewicz Beata 123
 Warzecha Piotr 275-276
 Wasiłowska Krystyna 190
 Wawrocki Janusz 161
 Weiner Stanley 49
 Wendel Joakim 135
 Węgrzyn Krzysztof 97, 109
 Wiechowicz Stanisław 33, 288-289
 Wielbut Jerzy 218
 Wieniawska Henrieta 152
 Wieniawska Izabela 152
 Wieniawski Adam 12-13, 18-19, 22, 24
 Wierzbicka Wanda 60, 212-213
 Wiessmeyer Paul 224-225
 Więckowski Michał 165, 231, 234
 Wilson Jolanta 60, 62
 Wilczak Sylwia 190
 Wiłkomirska Wanda 36, 40, 99, 103, 108,
 111, 124, 128-129, 136, 139, 142-143,
 148, 150, 162, 168, 180-181, 188
 Wiłkomirski Kazimierz 22, 60
 Winiarska Irena 59
 Winowicz Krystyna 295-296, 313
 Wisłocki Stanisław 30-31, 36, 38-40, 44-45,
 49, 116-119, 122, 124, 136, 278-279, 282,
 284
 Wiśniewska Magdalena 190
 Wiśniewski Filip 190
 Wit Antoni 86, 308-309
- Witek Krzysztof 135
 Wituski Andrzej 8-9, 90-91, 97, 108, 113,
 154-155, 162-163, 169, 180, 184, 186,
 188-190, 222, 246, 253, 278, 298-299,
 302-304, 307-308
 Wochniak Władysław 20
 Wodiczko Bohdan 44-45, 49
 Wojciechowski Tadeusz 183-187
 Wolanin Edward 310-311
 Wolfstahl Bronisław 22
 Wood Alexandra 161, 166
 Woroch Bartosz 179, 255
 Woźniak Marek 253
 Wódka Anna Aleksandra 97, 99
 Wroński Tadeusz 34, 47, 58, 70, 198-199,
 201, 205-206, 258
 Wróbel Katarzyna 149, 161
- Yasuda Hanako 161
 Yasutaniya Satoni 149
 Yim Jae Hong David 161
 Yonohara Makoto 241
 Yoshimura Tomoko 135, 137, 139
 Yoshino Keiko 97
 Ysaye Antoine 45, 95
 Ysaye Eugène 42, 44-45, 47, 69, 310-311
 Yu Lina 180-181
- Zakarian Suren 282
 Zakrzewska-Nikiporczyk Barbara 295-296, 313
 Zarzycki Aleksander 33
 Zathureczky Ede 34, 38
 Zazofsky Peter A. 90-91, 97, 99-100
 Zbinden Julien-Francois 259
 Zeidman Eyal 282-283
 Zelikoff Sivann 161
 Zgodziński Jerzy 296-297
 Zhou Nancy 179, 183
 Zieliński Andrzej S. 57, 167, 246
 Zienkowski Edward Zbigniew 85-87
 Zimmerman Krystian 100, 302-303
 Ziółkowska Anna 179
 Zuckerman Pinchas 299, 302-303
 Zymbak Tadeusz 60
- Żak Natalia 190
 Żołnierczyk Jarosław 123, 135, 137, 139, 282
 Żyslin Grigorij 128-129, 136, 180-181, 189

Spis treści

Wstęp Andrzeja Wituskiego / 6

Międzynarodowe Konkursy Skrzypcowe im. Henryka Wieniawskiego / 11

- I Konkurs 1935 / 11
- II Konkurs 1952 / 27
- III Konkurs 1957 / 41
- IV Konkurs 1962 / 51
- V Konkurs 1967 / 63
- VI Konkurs 1972 / 77
- VII Konkurs 1977 / 89
- VIII Konkurs 1981 / 101
- IX Konkurs 1986 / 115
- X Konkurs 1991 / 127
- XI Konkurs 1996 / 141
- XII Konkurs 2001 / 153
- XIII Konkurs 2006 / 171

Międzynarodowe Konkursy Lutnicze im. Henryka Wieniawskiego / 191

- I Konkurs 1957 / 191
- II Konkurs 1962 / 197
- III Konkurs 1967 / 203
- IV Konkurs 1972 / 209
- V Konkurs 1977 / 217
- VI Konkurs 1981 / 221
- VII Konkurs 1986 / 227
- VIII Konkurs 1991 / 233
- IX Konkurs 1996 / 237

X Konkurs 2001 / 243
XI Konkurs 2006 / 249

Międzynarodowe Konkursy Kompozytorskie im. Henryka Wieniawskiego / 257

I Konkurs 1956 / 257
II Konkurs 1962 / 261
III Konkurs 1966 / 265
IV Konkurs 1976 / 269
V Konkurs 1980 / 273
VI Konkurs 1985 / 277
VII Konkurs 1990 / 281

125 lat z muzyką i dla muzyki (Magdalena Dziadek) / 286

125 Years With Music And For Music (Magdalena Dziadek) / 287

Bibliografia / 313

Indeks nazwisk / 315



Redaktor

Hanna Koźmińska

Tłumaczenia

Waldemar Łys i Zbigniew Nadstoga (Wstęp, XIII Konkurs 2006,
XI Konkurs 2006, 125 lat z muzyką i dla muzyki)

Korekta

Natalia Słomińska

© Wydawnictwo Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej
i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu
Poznań 2011

Wydanie I poprawione i uzupełnione

ISBN 978-83-60746-92-9

Wydawca

Wydawnictwo Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej
i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu
60-819 Poznań, ul. Prusa 3
tel. 61 664 08 75
e-mail: wydawnictwo@wbp.poznan.pl
<http://www.wbp.poznan.pl>

Skład, łamanie

perfekt
ul. Grodziska 11, 60-363 Poznań
tel. 61 867 12 67
e-mail: dtp@perfekt.pl
<http://dtp.perfekt.pl>

Druk i oprawa